

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencja p. A d a m a, 4, Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najj. Pan raczył Najwyższem postanowieniem z d. 30 lipca b. r. mianować najłaskawiej radę sądu wyższego krajowego we Lwowie dr. Izidora Paśla wskiego prezydentem sądu obwodowego w Stanisławowie.

C. k. krajowa Rada szkolna mianowała rzeczywistymi nauczycielami szkół etatowych: Daniela Petryckiego w Jablonicy, Kazimierza Polakiewicza w Zawisznicy i Ignacego Kostyrkę w Podhorcach, zaś rzeczywistymi nauczycielami szkół filialnych: Jerzego Michałowskiego w Podbereżu, Michała Balka w Waniowie i Tymoteusza Serkesa w Nikonkowicach.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 sierpnia.

Nowa ustawa prasowa francuska, ogłoszona w dniu 30 lipca, owoc bardzo długich i wyczerpujących obrad Izby deputowanych i senatu, nie została niezawodnie tak sympatycznie powitana przez wszystkie odcienia prasy, gdyby jeden z jej 70 artykułów, najiniej ważny i czysto formalny na pozór, nie orzekał, iż wszystkie dawniejsze ustawy i rozporządzenia prasowe z wejściem w życie ustawy niniejszej zostają zniesione.

Dotychczas było zwyczajem we Francji, że każde nowe prawo prasowe znosiło tylko te rozporządzenia ustaw dawniejszych, które z niem zostawały w wyraźnej sprzeczności, a zatem, że wszelkie przepisy i rozporządzenia wprost nie zniesione lub wyraźnie nie zastąpione innymi, pozostawały w swojej mocy. Dzieje się to

prawie we wszystkich krajach, że gdy zachodzi potrzeba zmiany pewnego szczegółu w jakiej ustawie, nie wydaje się nowa ustawa, lecz nowella do niej, i że do ustaw obowiązujących wychodzą objaśniające i uzupełniające przepisy. W krajach, w których systemy rządowe są trwalsze, a ogólny kierunek rządu jednostajniejszy, postępowanie takie nie pociąga za sobą prawie żadnej niedogodności. Francja jednakże była pod tym względem jaskrawym wyjątkiem, bo nigdzie pręcej i nigdzie częściej nie zmieniali się systemy i kierunki, nigdzie dzień jutrzejszy nie stawał w tak rażącej sprzeczności z dniem wczorajszym, jak właśnie we Francji. Łatwo więc pojąć, jakim chaosem stały się z biegiem czasu przepisy prasowe francuskie, uzupełniane w ten sposób coraz nowymi, z zachowaniem ze starszych tego wszystkiego, co albo wyraźnie zniesionem albo wprost zmienionem nie zostało. To też wielokrotnie za czasów drugiego cesarstwa wychodziły na jaw najniespodziewańsze przepisy z epoki konwentu lub dyktoryatu z datą któregośkolwiek Prairiala lub Thermidora, nie zastosowywane za poprzednich rządów, ale użyte w specjalnym wypadku, ponieważ okazały się dogodnymi dla rządu. Trzecia republika tak samo jak drugie cesarstwo posługiwała się nieraz przepisami, które ogół uważał za zadawnione, a które jednak istniały, i dobywane były jak zardzewiałe miecze z pochw, gdy w inną białą broń paragrafów arsenał okazywał się za ubogi. I trzeba było w procesach prasowych nie lada biegłości prawniczej tak ze strony prokuratora jak ze strony obrońców, ażeby się nie potknąć i nie pokaleczyć o który z tych zardzewiałych mieczów.

Nowa ustawa ma przedewszystkiem tę zaletę, że zrywa pod względem formalnym z całą tradycją dawniejszego ustawodawstwa prasowego, biorąc z nie-

go to tylko, co powtarza wyraźnie, a zresztą usuwając wszystko. Najbieglejszy prawnik francuski, przystępując dziś czy jako sędzia czy jako oskarżyciel lub obrońca do sprawy prasowej, nie potrzebuje znać nic więcej prócz tej nowej ustawy, prócz wniosków i rozpraw, które ją poprzedziły i które wyjaśniają jej ducha, oraz jursprudencei dawnych trybunałów, odnoszącej się do tych nielicznych ustępów, w których nowe prawo jest kopią dawnego. Zresztą cała biblioteka przepisów i rozporządzeń dawnych oraz komentarzy do nich, może pójść na makulaturę, gdyż traci najzupełniej praktyczne zastosowanie i znaczenie.

Co się tyczy samej istoty obecnej ustawy prasowej francuskiej, jest to zapewne największą jej pochwałą, że nie zadowolni ona ani konserwatystów *quand même*, ani postępowców *à outrance*, chociaż jedni i drudzy przyznać jej muszą pewne zalety.

Ciało prawodawcze francuskie nie poszło za radykałami, nie przyjęło zasady, że ustawa prasowa jest niepotrzebną, gdyż ogólne prawa wystarczają na poskromienie nadużyć popełnianych drogą prasy, ale owszem uznało w całej rozciągłości zasadę, że wyjątkowa ważność i potężny wpływ prasy wymaga koniecznie zawarowania jej specjalnymi przepisami, mającymi na celu obronę publicznego bezpieczeństwa i moralności. Utrzymały się zatem, lubo w mniejszą liczbę kategorii ujęte, prawie bez wyjątku wszystkie przestępstwa prasowe, które ścigają ustawy innych krajów, a mianowicie przestępstwo rozgłaszania w złym zamiarze fałszywych wiadomości lub kłamliwie trzecim osobom przypisywanych pism, przestępstwo obrazy dobrych obyczajów, przestępstwa obrazy czci, ujmę na honorze i obelg przeciw jakiegokolwiek osobistości, przestępstwo podlegania do morderstwa, rabunku, podpalania, lub

do jakiegobądź przez kodeks karny przewidzianej zbrodni przeciwko bezpieczeństwu państwa, chociażby nawet te podlegania okazały się bezskutecznymi.

Jak widzimy w tych niewielu kategoriach jest zsumowanym prawie to wszystko, co sądy ścigają w innych krajach, zwłaszcza że nowa ustawa francuska zna także i karze kontrawencye prasowe, jak odmowę prawnie żądanego sprostowania, ogłaszania tajemnych posiedzeń sądu, urządzenie składki publicznych na pokrycie kar przez sąd orzeczonych i t. p., że uznaje tak samo jak inne prawodawstwo odpowiedzialność redaktora, autora i drukarza, i że wreszcie stanowi, iż za kary, na które dziennik na rzecz osób prywatnych jest skazany, odpowiedzialnym jest nie tylko winny redaktor, autor lub drukarz, lecz także przedsiębiorca, czyli właściciel dziennika, chociażby na umieszczenie artykułu żądanego nie miał wpływu.

Pod temi wszystkimi względami ustawa francuska z pewnością nie zadowolni radykałistów, którzy za to przyklasną niezawodnie innym jej rozporządzeniom, jak zniesienie kaucyi, konfiskaty całego nakładu i t. p., przepisy, które znowu podpaśćby musiały krytyce z konserwatywnego punktu widzenia, jeżeli bowiem ustawa daje społeczeństwu reprezentowanemu przez sądy i władze moc karania zbrodni i przestępstw prasowych a zatem uznaje te zbrodnie i przestępstwa za rzecz szkodliwą, to powinna w odpowiedniej mierze dać tym sądom i władzom możność przeszkodzenia tym zbrodniom i przestępstwom, jeśli zostaną wcześniej dostrzeżone, lub też stłumienia ich w zarodzie, jako rzeczy szkodliwej. Tymczasem nowa ustawa francuska niewiele ustępująca innym pod względem represyi wykroczeń prasowych, a wysokością nowych kar przewyższająca w wielu razach inne ustawy, mniej daleko oka-

2)

SWIETNE INTERESA

OPOWIEDZIANE

przez

Autora „Knapotów Starego Komendanta“.

I.

(Ciąg dalszy.)

— Otóż tak jestem od rana do ciemnej nocy! — woła, wpadając do salonu i rzucając się na fotel p. Szafrankiewicz.... Palze, mój drogi!... doskonale cygara, sam sprowadziłem z Hamburga.... A może papierosa... prawdziwe tureckie, z Odesy, jak honor kocham....

— Więć idzie ci dobrze?

— Aż się boję potwierdzić, żebym w złą godzinę nie wynowił.... Same szczęście pakuje mi się drzwiami i oknami.... Dychawica to pański majątek, pałac, park, oranżerye, historye, pomniki — las, mąka, łąka, ryby, grzyby....

— No, ale sam nie myślisz gospodarować?

— I owszem, przenoszę się za parę tygodni. Patrz, już brodę zapuszczam i ubranie sobie sprawiłem gospodarskie.... kurtka z wielbłądziejego sukna.... co, dobra? — mówi, podając mi fałd owej marynarki do spróbowania.

— Ależ ty nigdy nie byłeś na wsi, nie masz wyobrażenia....

— Paradny jesteś kolezko! — odpowiada, uderzając mnie krotchwilnie po ra-

mieniu.... Wam szlachcie to się zdaje, że tylko wy się rodzicie gospodarzami.... Wielka mądrość to wasze gospodarstwo, na którym zna się każdy chłop prosty.... Zorać, zasiać, zebrać.... wielka sztuka....

Chciałem zaprzeczyć, ale nie pozwolił mi przyjść do słowa.

— Wiem, wiem, co chcesz powiedzieć: nauka, chemia, skład ziemi, hodowla inwentarza.... meteorologia....

— Tak, tak.... i....

— Otóż wszystko tu mam i wiem i umiem — przerywa, chwytając kilka książek ze stołu, które składa przedemną. Śmiejesz się.... no zobaczysz.... Niby to ja nie znam szlachty naszej! Albo ona co czyta, co wie, a do tego jeszcze głowy szalenie konserwatywnę.... Jak człowiek ma odrobić tu, a pełno tu — dodaje, pokazując ręką na czoło i kieszeń — to całą umiejętność gospodarską posiada. Ja już od dwóch tygodni wertuję, czytam, robię notatki i kombinuję.... Patrz, to są próbki mojej ziemi z Dychawicy — mówi, stawiając przedemną kilka szklanek napełnionych wodą, na spodzie których czerwieją osady ziemne. — Tu masz cały skład jak na dłoni, ile piasku, ile gliny, a ile pruchnicy.... Pawda, że stosunek tej ostatniej bardzo pomyślny.... A tu masz margiel.... hm, hm, jaki margiel.... będzie z niego cement, ja ci powiadam.... będzie. Robiłem próby!... I w tej flaszczyce, zgadnij co?

— Woda — mówię, patrząc na czysty kolor płynu.

— Woda? ja wiem że woda, ale proszę cię, powąchaj....

Wącham — nie nie czuję....

— Lepiej powąchaj i pomyśl, co ci ten zapach przypomina....

— Jakby siarkę czy coś....

— Aha, czy coś.... Otóż to coś jest żelazo.... Koperwas czuć, prawda, spróbuj!

Spróbowałem, rzeczywiście woda ma pewien smak cierpki, przypominający atrament.

— Woda mineralna.... ale proszę cię, cicho, sza, bo dopiero spisałem punkta przedugodne i gotów się Szuberski rzucić.... A trzeba ci wiedzieć, że to jest fines obywatel i myśli, że mię orzwał.... a tymczasem ja jemu pokażę....

Napomknąłem coś o sobie i chciałem się wywnętrzyć, jak mi się powodzi, lecz on ani słyszy tego, tylko wciąż swoje:

— Głupiec, zostawił mi sto tysięcy na wypłatę w sposób amortyzacyjny na lat trzydzieści....

— A będziesz miał fundusze na nakłady? — odzywam się nieśmiało, bo jakkolwiek nie znam się na gospodarstwie, jednak ciągle obijały mi się o uszy te nakłady....

Uśmiechnął się trochę ironicznie, litując się nad moją dobrodusnością.

— Pieniądzy ile chce, mogę mieć na zawołanie. Ale ja cudzych nie potrzebuję, bo dwie trzecie szacunku zostaje przy gruncie. Widziałeś tego grubego żyda w gabinecie?

— Widziałem, tego co ciężko oddycha....

— Niech on oddycha jak chce, ale to Krezus Siedlecki. On także jest wierzycielem Dychawicy, i chciałby zostawić dalej swoją sumę, ale ja nie głupi, *baures Geld* mości panie....

Rozmawialiśmy jeszcze w ten sposób całe pół godziny, to jest właściwie on mówił, zmuszając mię co parę sekund do potakiwania, gdy rozwijał świetne plany wzglę-

dem owej Dychawicy. Potem recytował o innych korzystnych propozycjach, a wszystkie coraz bardziej świetne i kapitalne....

— Ot, dziś rano kupiłem na wspólną dwadzieścia tysięcy sztuk dębów na wywóz do Francji....

— A obejrzałeś te dęby? — przerywam, jako trochę w tej sprawie kompetentny, zajmując bowiem posadę w leśnictwie rządowym, miałem pretensję, że się znam trochę na drzewie.

— Zlituj się, któżby się w takie drobnotki wdawał!... Przysłali mi próbkę, posłałem do Paryża, odpisali, ile można wziąć za metr kubiczny, a potem rachunek, fracht, tego, obrobienie, ścięcie, płowanie i wypędło, że będziemy mieli zysku dwa ruble na sztuce....

Podziw mój nad szczęściem kolegi coraz bardziej rósł, więc nie zdając sobie sprawy dlaczego, jednak czułem w głębi duszy pewien żal do losu, jak to jednym sztydła gołą, a mnie i brzytwy nie chcą....

Na dworze już zmrok zapadał, w salonie zrobiło się ciemno, a mój Alfredek rozwoził się, wywnętrza nie tyle przedemną ile przed sobą samym — nie zważa bowiem na moje skromne uwagi, jakie od czasu do czasu wtrąca do rozmowy.

— Co już chcesz isć? — zapytuje, widząc, że podnoszę się z kanapy i szukam oczami kapelusza. — Ale proszę cię nie spieszyć się, co ci tak pilnego! Jeszcze ci wiele rzeczy nie powiedziałem.... No usiądź, proszę cię, tak dawno się nie widzieliśmy.... Pozwól niech się nacieszę tobą.... Każę podać herbatę.... co, dobrze? Napijemy się, a mam pyszny gatunek wprost z Kichaty....

zuje się zabiegłą o niedopuszczanie do przestępstw i niedozwalanie na ich rozpowszechnienie.

Sprawy krajowe.

(Fundacja Skarbkowska).

(=) Mamy przed sobą sprawozdanie rady administracyjnej fundacji Stanisława hr. Skarbka z czynności za rok 1879, z którego wyjmujemy niektóre daty głównejsze. W ciągu wspomnianego roku odbyła rada administracyjna 23 posiedzeń i prócz pomniejszych w zakres jej działania wchodzących czynności załatwiała następujące ważniejsze przedmioty: 1) sprawdziła rachunki fundacji i zakładu Drohowyckiego za lata 1877 i 1878 i przedłożyła je z sprawozdaniem wysokiemu Wydziałowi krajowemu; 2) uchwaliła budżet fundacji i zakładu Drohowyckiego na rok 1880, zatwierdziła plany i kosztorysy urządzenia warsztatów zakładu; 3) zbadała roboty i wyroby warsztatowe jakoteż plany i kosztorysy wodociągów w zakładzie Drohowyckim przez swych delegatów pp. Dąbrowskiego i dr. Juliana Czerkawskiego, którzy przedłożyli sprawozdanie na posiedzeniu w dniu 29 maja 1879; 4) zatwierdzono rezultat licytacji względem dzierżawy realności Kortumówki, austeryi w Mikołajowie, tartaku i studzien naffowych w Roźniatowie i propinacyi w Klimem; 5) wydelegowano komisję celem zbadania stosunków dzierżawnych i lustracji dóbr Brzozdowce, złożone z pp. dr. Juliana Czerkawskiego, dr. Semilskiego, a do dóbr Drohowyża, p. Emila Torosiewicza, i na podstawie tych sprawozdań rozpisano i zatwierdzono licytację dalszej dzierżawy tych dóbr; 6) rada wydelegowała p. dr. Wereszczyńskiego celem zbadania oświetlenia gazowego, jako też potrzebnych restauracyj w gmachu teatralnym; 7) zezwoliła na regulację rzeki Rabczanki w Oparach kosztem 1635 zł.; 8) przyjęła do zakładu Drohowyckiego 29 chłopców i 21 dziewcząt, jakoteż 4 starców; 9) rada poruczyła trutynowanie regulaminu dla warsztatów zakładowych członkom rady administracyjnej pp. Dąbrowskiemu i dr. Zukrowi i na podstawie ich sprawozdania regulamin zatwierdziła; 10) przedłożyła wysokiemu Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia wynik licytacji o dostarczenie żywności dla zakładu sierót i ubogich w Drohowyżu na rok 1880.

Na utrzymanie i rozszerzenie zakładu sierót i ubogich w Drohowyżu, jak świadczą wynikłości kasowe i rachunek szczegółowy zakładu za rok 1879, wydano w roku 1879 po strąceniu zwrotów 90,590 zł. 51 ct. Księżę kurator jako też członkowie rady administracyjnej przy częstej bytności w zakładzie a w szczególności przy egzaminie odbytym w miesiacu sierpniu 1879 mieli sposobność przekonać się o postępie w nauce i administracji zakładu.

Bilans majątku fundacyjnego z końcem roku 1879 w porównaniu z bilansem z końcem roku 1878 wykazuje przyrost: a) w majątku zarodowym 11,950 zł. 60 ct. b) w majątku obrotowym 7,995 zł. 69 ct. c) w ma-

jątku assekuracyjnym 3,005 zł. 49 ct; razem przeto 22,951 zł. 78 ct.

Rownie i rachunek majątku obrotowego wykazuje pomyślny rezultat, wykazuje bowiem czystego dochodu 102,837 zł. 45 ct, który od dochodu z r. 1878 w kwocie 99,546 zł. 13 ct, jest wyższym o 3,291 zł. 32 ct. Wypływa z tego, że pomimo wyłożonych na zakład 90,590 zł. 51 ct. zapasy kasowe fundacji z końcem roku 1879 wzrosły się w gotówce o 11,986 zł. 94 ct, w efektach o 260 zł. tak, iż wynosiły w gotówce 79,166 zł. 42 ct, w efektach 20,300 zł. w majątku obrotowym.

Zaległości czynne wynoszące z końcem r. 1878 29,950 zł. 70 ct, w porównaniu do kwoty r. 1879 wynoszącej 17,295 zł. 65 ct, zmniejszyły się o 12,655 zł. 05 ct, — tak, iż oprócz prawdopodobnie nieściągalnych niektórych pozycji z kwotą około 4,000 zł, z których na mocy uchwały rady administracyjnej z d. 12 marca r. b. kwotę 3,725 zł. w bieżącym roku już odpisano, zredukują się zaległości do kwoty przeszło 8,000 zł. co przy dochodach brutto przeszło 300,000 zł. jest weale pomyślnym rezultatem.

Co się tyczy rentowania majątku fundacyjnego, to przedstawia się ono w sposób następujący: Straciwszy od ogólnej wartości majątku zarodowego, która z końcem r. 1879 wynosiła 3,051,972 zł. 90 $\frac{1}{2}$ ct, wartość zabudowania zakładu drohowyckiego jako część majątku niedającego żadnej renty z kwotą 532,802 zł. 29 ct, to w stosunku do tej kwoty wynoszącej 2 519,170 zł. 61 $\frac{1}{2}$ ct, przedstawia się czysty dochód z całego majątku 1879 r. jako przeszło 4%, a biorąc dochody częściowo i bez ogólnych wydatków (centralnej administracji) czyliły dobra 5 $\frac{1}{2}$ %, gmach teatru 3 $\frac{1}{4}$ %, a realność Kortumówka 10%.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Przed wyborami we Francyi.)

Wszystkie stronnictwa we Francyi przygotowują się do walki, którą mają stoczyć w okresie przedwyborczym i w ciągu wyborów, rozpoczynających się w dniu 21 sierpnia. Niektórzy deputowani, zamykając okres parlamentarny, kończący się obecnie, wystąpili w mowach z programami przyszłości. Przywódca stronnictwa unii republikańskiej, deputowany Spuller, żegnając członków stronnictwa, rzekł między innymi:

„Odezwiecie się do Francyi: republika została założona, trzeba ją utrwalić na silnych podwalinach. Utrwalona być może tylko pod warunkiem, jeżeli się jej da jak najrozleglejsze, najswobodniejsze, najswiatlejsze podstawy demokratyczne. Obowiązkiem rządu republiki jest pracować nad temi reformami energicznie i szczerze, gdyż ruch jest życiem, a prawdziwy porządek, to postęp, lecz nie nieruchomość. Izba z roku 1877 miała zadanie założyć republikę. Izba z r. 1881 będzie musiała rządowi republiki dać siłę, której rząd potrzebuje, ażeby reformy, jakich się kraj domaga, wprowadzić w wykonanie. Potrzebna jest konieczność silna, w walce niezłomna, do poświęceń gotowa większość. Precz z drobnymi fraquejami, precz z niejednością. Należy po-

stępować zwartemi siłami, gdyż robota jest twarda, dzieło trudne a przeszkody będą jednokrotnie olbrzymie. Ale trudności, jeżeli tylko o nie idzie, nie mogą nas trwożyć, nauceżyliśmy się je pokonywać i rozwiązywać. Wszelkie przeszkody, które nam systematycznie stwarzają, usuniemy, Francya bowiem wymaga przedewszystkiem posłuszeństwa, wymaga zaś tego szczególnie od republiki, której zadaniem jest przeprowadzić przyrzeczone reformy. Jest to oczywiście raczej zadaniem rządu, niż Izby. Rzeczą natomiast Izby jest ukonstytuowanie rządu i zapewnienie mu żywotności. Większość zatem jest niezbędna, a większość tę może stworzyć tylko unia republikańska. Tak panowie odzywajcie się do narodu a możemy być pewni, że będą do przekonania, które od dawna przenikają umysły narodu“.

Journal des Débats odzywa się o powyższej mowie z następującą uwagą:

„Nie jest zgoła rzeczą tak pewną, że jeżeli w wyborach miast większych objawi się dążność postępową, to wypadnie ona na korzyść unii republikańskiej. Chcąc się przekonać dokładnie o stanie rzeczy, dość rzucić okiem na agitację wyborczą, objawiającą się w tej chwili w Paryżu, Marsylii i Lyonie. W miejscowościach tych utrata krzesła w Izbie nie grozi członkom lewego środka albo lewicy republikańskiej, ale członkom unii republikańskiej. Ludność tych miast wybierała przedtem członków stronnictwa „unii“, ale działo się to w czasach, w których stronnictwo reprezentowało lewe skrzydło stronnictwa republikańskiego. Od owych czasów nie dotrzymało kroku, prześcignęła je grupa skrajnej lewicy i zajęła stanowisko jego miejsce. Gdzież więc teraz unia republikańska chce znaleźć swoich członków? Czy ma nadzieję zdobyć krzesła republikańskie lewicy lub jej skrajnego skrzydła?“

Journ. des Déb. mniema, iż nadzieja ta jest oparta na złudzeniu, że kraj wybierze przeważnie członków umiarkowanej lewicy, a lewy środek jest za słaby, ażeby kosztem owego stronnictwa pozyskać głosy. Zresztą mniema, że wyborcy nie zrobią tak gwałtownego skoku, żeby od lewego środka zwrócić się mieli do radykalnej unii republikańskiej.

Publicysta Rane, najbliższy przyjaciel Gambetty, wystąpił z czasopiśmie *Voltaire* z artykułem przemawiającym z wielką stanowczością za rewizją konstytucyi, szczególnie z względu na senat. „Rewizyi tej, pisze p. Rane, domaga się z wielką naturczywością cały kraj, a to głównie od chwili, w której p. Juliusz Simon połączył się ze swymi przyjaciółmi z prawicy, ażeby nie dopuszczać do żadnych reform“.

Organa republikańskie są pełne otuchy, ale i przechrwałek. *Figaro* natomiast otwarcie się przynaję, że w dzisiejszych czasach nie opłaci się publikować konserwatywnych manifestów wyborczych, gdyż, zapytuje: „Kto za to zapłaci?“ Szczęściem nazwać możemy—dodaje, jeżeli choć kilku reprezentantów koalicji monarchicznej bedziemy mogli utrzymać w Izbie, ażeby nie umrzeć także i w życiu parlamentarnem. *Sol il* woła z ubolewaniem: „Opozycya konserwatywna jest bez generala, bez sztabu generalnego i bez wojska; pozostali jej tylko rozproszeni ochotnicy, z dobrmi chęciami, ale bez głowy“.

Minister spraw wewnętrznych wyda okólnik do prefektów, w którym nakazuje bardzo surowo zachowanie zupełnej neutralności rządu przy wyborach. Okólnik podnosi przy tej sposobności formę rządu republikańskiego, który nie chce krępować niczyjego przekonania. Mimo to wielu urzędników wzięło na czas okresu wyborczego urlop i wstępują jako kandydaci lub popierają kandydatów, a ponieważ radykalne zapatrywania popłacają, podpisują się zatem mowami skrajniejszemi od programu najzerwieńszych republikańców.

KRONIKA

— C. k. Rada zdrowia. Na posiedzeniu z dnia 7 czerwca b. r. krajowej Rady zdrowia odczytano i przyjęto sprawozdanie o stosunkach zdrowotnych w Galicji za rok 1879, oraz uchwalono poczynić odpowiednie kroki, aby zarząd funduszami ubogich został uregulowanym. Na posiedzeniu z dnia 12 lipca b. r. uchwalono odpowiedzieć na zapytanie c. k. Namiestnictwa, że sztuczne wino fabrykowane przez J. W. z Rymanowa nie ma cech wina sztucznego, że sporządzone jest w sposób nieprawidłowy i nie daje rękoma, że do sporządzenia użyte są składniki z czystego i odpowiedniego materiału. Dalej uchwalono, że założenie fabryki mydła i świec przez p. M. w Żywiecu, w miejscu, w którym proszący wybudował ją pragnie, że stanowiska lekarskiego nie jest dopuszczalnym. Rada zdrowia oświadcza się za udzieleniem pozwolenia, aby w Pustomytach także borowinowe kąpiele udzielane były, tudzież aby w zakładzie tym pobierano takse kąpielową. W sprawie nadużyć cyrylików odwołuje się Rada zdrowia na swe zeszlóroczne wnioski i uprasza c. k. Namiestnictwo o uregulowanie praw i obowiązków cyrylików. Na zapytanie c. k. Namiestnictwa uchwalono odpowiedzieć, że nie zachodzi potrzeba otwarcia trzeciej apteki w mieście Kołomyi, lecz okazuje się natomiast nagląca potrzeba kreowania aptek w pomniejszych miasteczkach tegoż powiatu, o ile się znajdą warunki do odpowiedniego utrzymania się apteki. Uchwalono oświadczyć się za tem, by majątek gremiów chirurgicznych oddany został w zarząd towarzystwa lekarzy galicyjskich. W końcu uchwalono odpowiedź na zapytanie magistratu miasta Lwowa, że wedle obowiązujących ustaw szpital epidemiczny jest dla miasta Lwowa potrzebnym i że ponoszenie kosztów utrzymania takiego szpitala ciąży na gminie, a zarazem podano wskazówki, jakie przy budowie szpitala epidemicznego powinny być przestrzegane.

— Jan Wysocki, kandydat notaryalny, mianowany został przez p. ministra i kierownika ministerstwa sprawiedliwości notaryuszem w Krościenku.

— Do międzynarodowej komisji, która zajmuje się sprawami targu zbożowego, zapowiedzianego na 29 i 30 sierpnia w Wiedniu, wchodzą w Galicji pp. Maksymilian Buber z Podwoleczysk, Leon Herzberg-Fränkell, reprezentant Izby handlowej brodzkiej i bar. Jakób Romaszkan z Horodenki.

— Zeszyt sierpniowy *Przewodnika Naukowego i Literackiego*, miesięcznego dodatku do *Gazety Lwowskiej*, zawiera następujące prace: Kasy oszczędności, ich stanowisko

— Możebyś mnie zaprezentował żonie? — odzywam się, ciekawy poznać tę uszczęśliwioną przez Alfreda osobę....

Dostrzegłem, że ta propozycya trochę go zakłopotala.

— Jak chcesz, to dobrze, i owszem.... Ale ja z kobietami nie lubię rozmawiać, one tylko drobnostkami zajęte....

Zawołał na stojącego, coś mu szepnął, przyniesiono lampę, ale od tej chwili stracił już na rezonie. Dano znać, że do herbaty nakryto, więc biorąc mię pod rękę, prosi do jadalnego pokoju....

— Widzisz moja żona — szepcze, nachylając się ku mnie — nie jest tak bardzo, tak trochę to z mieszczan.... No, ale kocha mnie szalenie, uczciwośći kobieta.... Ja dla niej jestem wyrocznią, Bogiem....

— Szczęśliwy z ciebie człowiek....

— No tak, nie mogę narzekać.... Jednak ja myślę, że ona się wyrobi i ośmieli, jak wejdzie w porządne towarzystwo. Dotąd nie bardzo miałem czas nią się zajmować.... Matka także pocziwina sobie, trochę naiwna i taka skąpa mówię ci, że aż piszczy.... Ale szanuje mię ogromnie i zupełnie ufa.

Jadalny pokój jest obszerny, pomimo to tak zapechany kosztownymi meblami, że trudno przejść do stołu. Kolosalnej wielkości dębowy kredens ciągnie się przez całą ścianę, na wierzchu ma ustawione popiersia gipsowe. Na środku stół owalny, koło niego dwanaście krzeseł w stylu gotyckim z tak wysokiem i spiczasto zakończonem oparciem, że znalazłszy się między niemi zdawało mi się, że jestem na dachu kolonijalnej katedry a koło mnie piętrzą się szczyty smukłych wieżyczek. Nad stołem wisi wielka baniasta i błyszcząca lampa, rzucająca dość przyćmione światło na całą zastawę do kolacyi.

— Mój przyjaciel i kolega szkolny pan N., obywatel z Radomskiego — odzywa się Alfred, zatrzymując przy stole....

Czy z powodu ciemności, czy też małego wzrostu obu dam znajdujących się w pokoju, nie mogłem ich dostrzedz, dopiero gdy się coś ruszyło przed oczami, spostrzegłem dwie podobnienkie głowy, umieszczone pod dwoma wieżyczkami krzeseł gotyckich. Albo stół był za wysoki dla nich, albo one nie dorosły do niego, dość, że tylko widziałem same głowy.

Dostrzegłem, że Alfredek bacznie obserwowal, jakie też na mnie zrobią wrażenie jego damy, więc uzbrojony w powagę udałem, że ta karłowatość pań weale mnie nie zadziwila.

Matka i córka są nadzwyczaj podobne do siebie i wzrostem i wyrazem twarzy. Widziałem dużo kobiet, ale te wydały mi się najmniej ładne. Czoła szerokie, oczy okrągłe i dziwnie świejące, nosy cienkie, spuszczone się haczykowato, a jeżeli jest jaka różnica między starszą a młodszą, to chyba ta, że cera pani Alfredowej nieco świeższa od cery matki i że głowa matki ma czepek podwiązany pod brodą, a córka ubrana akksamitne. Nawet kolor sukien mają jednakowo szary i równą ilość świecideł złotych, jak się zdaje umyślnie i napręde włożonych, bo jeden koleczyk pani Alfredowej siedzi w uchu jeszcze niezapięty.

Umieszono mię obok pani Alfredowej, i ta zaraz rozpoczęła ze mną urzędową rozmowę....

— Pan dawno mieszka na wsi?

— Od czasu wyjścia ze szkół.

— Musi pan być szczęśliwy. Prawda że na wsi jest bardzo przyjemne życie. Swoboda zupełna.... I my się wyprowadzamy na wieś, Fredzio kupił majątek....

— Mówił mi, że bardzo nawet korzystnie....

— Tylko tak brzydko się nazywa, Dychawica — dodaje matka. — Dotąd jeszcze nie mogę temu wierzyć, iż mamy mieszkać w Dychawicy....

— Powiedziałem mameczce — dodaje Alfred, podkręcając lampę, żeby się jaśniej palila — że postaram się o zmianę tej nazwy.

— Mój Fredziu, zrób to.... Mama tak się martwi.... Prawda panie, że na wsi są bardzo przyjemne sąsiedztwa i bez żadnej subyekty. Ma się swój powóz i konie, tyle kureząt, śmietany i owoców. U nas jest oranżerya nawet; prawda Fredziu, że jest, i to drugie jakże się nazywa, trop.... tryp.... czy trap....

— Treibhaus... — dopowiada mąż.

— Acha treibhaus, gdzie ananasy się rodzą.... i cytryny można mieć swoje, tylko podobno kwaśne....

— Mój Fredziu czego tak podkręcasz lampę — odzywa się mama — mnie blask ten razi.

— Kiedy ciemno w pokoju....

— Dosyć światła.... bardzo dosyć....

— Ja też cieszę się jak dziecko z tego wyprowadzenia na wieś — mówi dalej Alfreda — Fredzio zostanie obywatelem.... Dlaczego Fredczku nie poczęstujesz pana cygarem?... Może pan palić, ja jestem przyzwyczajona.

A widząc że mąż jakoś kręci się zakłopotany i wciąż zagłada do sąsiedniego pokoju, zapewne żeby dawano kolacyę, zrywa się sama z krzesła, biegnie do stojącej w kącie szafeczki, przynosi puszkę z cygarami, częstuje, zapala zapałkę i mimo energicznego oporu z mej strony, przytyka mi do cygara.

— Anieleciu kochanie — Piotr by panu podał, ty nie umiesz.

— Otoż umiem, prawda panie, że umiem — odpowiada na to z uśmiechem — I chociaż nie jestem obywatelką, potrafię być gościnną.... Fredziu, to Radomskie gdzie pan mieszka, niedaleko od Dychawicy? Musimy się zapoznać bliżej z pańską rodziną.

— O daleko — odpowiadam — pewnie mil dwadzieścia kilka....

— No, ale w zimie sanna mógłby pan przyjechać.... bardzobym sobie życzyła....

— Wdzięczny pani jestem — odzywam się z ukłonem — ale ja w zimie najwięcej mam zajęcia.

— Oóż tam panowie na wsi mogą mieć za zajęcia, jeżeli ma się służbę, ekonomą, rządę, to oni wyręczą....

— Ja proszę pani, nie mam się kim wyręczyć. W zimie odbywa się ciąć lasu, muszę sam pilnować, bo za to płacą a nadleśny często rewiduje....

— Więc pan tylko lasem gospodaruje?

— Tak pani i to nie swoim, tylko rządowym.

— Jak to? Pan nie jesteś obywatelem?

— Jestem w służbie rządowej jako leśniczy....

— A ja myślałam że pan.... Fredziu zdaje mi się także prezentował....

— Więc już nie gospodarujecie? — pyta zdziwiony Alfred — Wiedziałem, że rodzice twoi mieszkali na wsi; pamiętasz, jakie to ze świąt przywoziłeś wyborne placki z serem?

— Było to, ale ojciec już dawno zwinął gospodarstwo.... Dzierżawa się nie opłacała, i teraz mieszkają rodzice razem ze mną....

(Ciąg dalszy nastąpi).

i zadanie w gospodarstwie społecznym, przez dr. Kajetana Orleckiego; Potomkowie Krzyżaków, przez Klemensa Kanteckiego; Homer i Homerycy, przez dr. Ludwika Cwiklińskiego; Jerzy Ossoliński, przez dr. Ludwika Kubalę; Kronika literacka, przez Józefa Tretiaka.

*** Zuchwały i cyniczny zamach** świętokradzki popełniono dziś w nocy. Niewiadomi dotychczas sprawcy, dostawczy się oknem pierwszego piętra do kościoła OO. Dominikanów, skradli srebrną złoconą monstrancję, puszkę srebrną, wewnątrz i zewnątrz pozłacaną z koroną w łącznej wartości 200 zł., i zabrali gotówkę z dwóch skarbonek. Na miejscu zbrodni sprawdziliśmy następujące szczegóły: Wczoraj wieczorem z powodu pogrzebu jednego z członków bractwa późno już otwierano kościół dla złożenia w nim chorągwi. Wtedy to, jak się zdaje, złoczyńca niepostrzeżenie dostał się do jego wnętrza i dał się zamknąć na noc. Uszedł zaś po dokonaniu kradzieży przez chór głównym oknem do loggiety zewnętrznej, z kądem, jak liczne ślady tego dowodzą, spuścił się na stopnie wiodące do głównego wejścia kościoła. Na tych stopniach zaś porzucił komunikaty z puszek, które zakonnicy wśród modłów pozbiierali dziś rano i z należąca czcią złożyli napowrót w *Sanctissimum*. Na ekspiację nikczemnej zniewagi, wyrządzonej przybytkowi Pańskiemu, odbędzie się w najbliższą niedzielę solenne nabożeństwo.

— Kopalnia wielka będzie dnia 18 sierpnia b. r. rzeźbiście oświetlona. Wjazd do kopalni rozpocznie się o godzinie 2 po południu. Ceny biletu 2 zł. od osoby, zaś wjazdem i wyjazdem machiną parową 2 zł. 30 ct. Zjazd i wyjazd machiną parową jest ograniczony.

— Liczba gości w Krynicy, według ostatniej ogłoszonej właśnie listy, wzrosła od dnia 25 do 31 lipca z 2.042 na 2.396 osób, składających 1293 rodzin. Pomiedzy nowoprzybyłymi gośćmi znajdujemy na tej liście 80 uczestników III zjazdu przyrodników i lekarzy w Krakowie.

*** Zapiski policyjne.** Skradziono M. S. mieszczance z Winnik 5 sznurków większych a 4 mniejszych francuskich koralu wartości 150 zł., odzież i płótno. Straż policyjna aresztowała dwóch lotrzyków przytrzymanych na kradzieży pokojowej.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Bernie morawskim deputowany sejmowy, fabrykant Józef Teuber, w 81 rok życia; w Frankfurcie n. M. zasłużony około nauki gimnastyki w Niemczech A. Ravenstein, w 72 roku życia. Zmarły w młodszych latach odbył był kilka wielkich podróży po Europie pieszo.

— Kongres medyków otwarty został dnia 3 b. m. w Londynie w obecności księcia Wallji i niemieckiego następcy tronu. Virchow na pierwszym posiedzeniu miał sensacyjną mowę o wivisekcji, t. j. otwieraniu ciała zwierzęcych za żywa.

— Stracony został dnia 30 lipca przez rostrzelanie na mocy wyroku sądu doroznego w Serajewie 25-letni opryszek Szezezan Lazics, który wspólnie z towarzyszem swoim Miką Głisiczem dnia 4 lipca zamordował dla rabunku podróżnego. Głisicz został także na śmierć skany, lecz wykonanie wyroku z niewiadomej przyczyny zostało w ostatniej chwili odroczone.

— Ofiarą kradzieży, według depeszy wiedeńskiego *Taybl.* z Berlina, padł tamtejszy austro-węgierski ambasador, hr. Szechenyi. Złodzieje włamawszy się nocą do prywatnego mieszkania hrabiego skradli różne orдеры, kosztowne ozdoby do stroju magnackiego węgierskiego i futro hrabiny Szechenyi. Kasy nie zdołali rozbić.

— Zgorzała w nocy na 3 b. m. w Temeszwarze akcyjna fabryka spirytusu, jedna z największych w całych południowych Węgrzech. Wszystkie budynki, maszyny i zapasy z wyjątkiem jednego odosobnionego składu paszy, padły pastwą pożogi. Stratę oceniają na 400.000 zł., lecz budynki i maszyny były ubezpieczone. — W Lugos dnia 1 b. m. spaliły się do szczytu koszary artylerji. I w tym wypadku strata jest bardzo znaczna.

— Dwie stępy prochowe w tych dniach wyleciały w powietrze pod miastem Neusohl, jak się zdaje, skutkiem rozmyślnego zapuszczenia ognia przez właściciela ich p. Veszelka, który doprowadzony różnymi niepowodzeniami do rozpaczony w ten sposób odebrał sobie życie. Poprzednio wydalil był Veszelko wszystkich robotników z fabryki pod pozorem godziny obiadowej. Wybuch 20 centnarów prochu zapasowego był straszliwy i słyszano go wiele mil w około. Wzniesil też pożar, który zniszczył kilka budynków. Rozszarpane zwłoki właściciela stępy znaleziono w odległości 100 sążni od miejsca katastrofy

— Stare miasteczko litewskie Kiejdany mocno tych dniach pogorzało. Spaliło się tam 64 domów z 13 sklepami. Strata wynosi przeszło 100.000 rubli. — W mieście Łęcznej, w Królestwie, zgorzało w tych dniach 120 domów. Pożar powstał w magazynie wojskowym, opieczętowanym z urzędu, ponieważ z powodu zachodzących poszlak malwersacyj, odbył się w nim miała rewizja sądowa.

— Wykopalisko. We wsi Mierzynie pod Piotrkowem niedawno wykopano różne mo-

nety srebrne z drugiej połowy czternastego stulecia. Znajdowało się pomiędzy nimi 35 półgroszków koronnych i 370 denarów srebrnych króla Kazimierza Wielkiego, oraz pięć groszy praskich Karola Luksemburczyka, 3 denary tegoż monarchy i jeden denarek węgierski Karola Roberta.

— Straszny pożar, który niedawno nawiedził miasto Mińsk i zniszczywszy prawie połowę domów, zrzucił szkodę na przeszło 4 miliony rubli, jak stwierdzono urzędowo, powstał z rozmyślnego podpalenia w dwóch miejscach naraz. Po wielkim tym pożarze jeszcze przez ośm dni podpalano wciąż nieszczęśliwe miasto! Po ośmiu zaś takich okropnych dniach dano znać mieszkańcom, że kilkuset wyrobników, burłaków, jedzie koleją żelazną od strony Smoleńska, ażeby rabować Mińsk, jak to zrobiono w Kijowie i Odessie. Lecz policja zatrzymała pociąg z burłakami i zwróciła z drogi tę czeredę ludzi podejrzanych. — Fabryka wyrobów miedzianych we wsi Huta-Józefów pod Tomaszowem zgorzała przed kilku dniami do szczytu. Strata wynosi kilkadziesiąt tysięcy rubli. — W Czerei, w ziemi mohylewskiej, zgorzało 260 domów, 34 sklepów, cerkiew i 3 synagogi.

— Obłąkany na dachu. W szpitalu peszteńskim w poniedziałek jeden z pozostających na obserwacji obłąkanych wymknął się z korytarza kominem na dach gmachu, gdzie ku największemu przerażeniu przechodniów przechadzał się po samej krawędzi. Z trudnością tylko zdołano go nieuszkodzonego sprowadzić ztamtąd.

— Odbyt piwa podczas ostatniego zjazdu strzeleckiego w Monachium był istotnie olbrzymi. W jednej tylko piwiarni *zur Schützen-List* wypito w godzinach popołudniowych i wieczornych 16.300 litrów, czyli 65.200 szklanek. Cały odbyt piwa tego wieczora oceniają na 240.000 szklanek.

— Wyścig pływacki pań w Wiedniu skończył się wielką porażką rodu męskiego. Trzy z zapasniczek, które wzięły nagrody, przepłynęły przestrzeń 5.300 metrów w ciągu 23 do 24 minut, to jest o dwie minuty prędzej, niż potrafił to niedawno panowie amatorowie sztuki pływania, a o minutę prędzej niż nauczyciele pływania wiedeńskiej. Żaćna też z zapasniczek po ukończonym wyścigu nie okazała się zbyt wytrzymałą, przeciwnie w pół godziny później już poubiarała przechadzała się na pokładzie parowca, który towarzyszył wyścigowi.

— Na rekwizyce sądu karnego wiedeńskiego uwiezony został przed dwoma dniami notaryusz w Szwechacie, Jan Wessely, jako poszlakowany o sprzeniewierzenie sumy 30 do 40 tysięcy zł. w charakterze komisarza sądowego. Wessely liczy lat 45.

(r) Komunikacya powietrza między Ameryką a Europą nie może wyjść z głowy śmiałym amerykańskim inwentorom. W Nowym Yorku sypią się obficie składki w celu dostarczenia aeronauce z Filadelfji, p. Samuelowi King, środków do zbudowania balonu przeznaczonego do ostatecznej próby, czy ta podróż po nad oceanem jest możliwa. Balon ten obejmować będzie 100,000 stóp sześciennych gazu, a główną zaletą jego będzie nieprześlakliwość, doprowadzona do najwyższego możliwego stopnia, bo dotychczas ubywanie gazu a wieskanie się powietrza, będące skutkiem dziurkowatości używanych dotąd w budowie balonów materji, jest prawie jedyną przeszkodą dla przeprowadzenia wymagającej konieczności kilku dni pozostawiania w pewnej wysokości w powietrzu. P. King sądzi, że przez użycie bardzo gęstej tkaniny jedwabnej, starannie pokrytej z dwóch stron roztworem kauczuku, otrzyma balon, jeżeli nie zupełnie nieprześlakliwy, to przynajmniej zdolny utrzymać przez pięć do sześciu dni potrzebną ilość gazu wodorodowego. Zanim się puści przez Atlantyk, zamierza kilkakrotnie odbyć wycieczki nad lądem Ameryki w kierunku z zachodu na wschód. Próby te rozpoczną się już w sierpniu i bardzo by może, iż kwestyja, jeżeli nie kierowania balonem, to przynajmniej korzystania ze znanych stałych kierunków wiatru zostanie rozwiązana i podróże powietrzne w oznaczonym kierunku staną się możliwymi.

KRONIKA PROWINCYALNA.

*** * Huslaty n.** (Przechwyce ni na kradzieży) ryb w stawie dworskim w Tłusteniem włościanie z sąsiedniej wsi Suchodołu, w liczbie pięciu, stawili służbie dworskiej usiłującej udaremnić kradzież, czynny opór i jednego z parobków pobili tak mocno, że w skutek doznanych uszkodzeń następującego dnia życie zakończył. Dwaj z winnych zostali już przyaresztowani, reszta ścigana jest sądownie.

*** * Kossów.** (Brak nadzoru nad dziećmi. — Morderstwo). Pozostawione same w chacie 18-miesięczne dziecko włościanina Michała Tupeluka w Żabiu znaleźli rodzice za powrotem do domu nieżywe, uduszone dymem. Zarządzone dochodzenie karne. — We wsi Ryczce znaleziono w lesie zamordowanego izraelitę Mechla Feigera z Pistynia, liczącego lat około 50. Mordercę wykryto w osobie włościanina z Ryczki, które też został uwiezony. Powodem zbrodni była, jak się zdaje, chciwość.

*** * Myszeniec.** (Pies wściekły. — Śmierć w płomieniach). W Sułkowiecach pies wściekły pokasał izraelitę Majera Zimenta syna i jego dwie inne osoby Psa zabito natychmiast i zarządcono trzymanie wszystkich psów w tej miejscowości na uwięzi, pokasani zaś zostali oddani pod opieką lekarską. — W Łętowni podczas pożaru, który wnet został stłumiony, 3-letnie dziecko służącej doznało tak ciężkiego poparzenia, że w kilka godzin zakończyło życie. Jest domysł, że właśnie to dziecko wzniesiło pożar bawiąc się zapalnikami. Dochodzenie sądowe jest w toku.

*** * Nadwórna.** (Wśród sprzeczki) pomiędzy ojcem a synem Słusarczykami w Nadwórnej, pierwszy pochwyciwszy siekiere zadął synowi dwa cięcia tak gwałtowne, że przeciął mu oboje ramion, aż do kości. Ciężko uszkodzony Słusarczyk syn znajduje się w niebezpieczeństwie życia. Stwierdzono, że lubił on ciągle się sprzeczać z ojcem, a nawet porywał się na niego. Winny został uwiezony.

*** * Sambor.** (Zawód w miłości) doznany popełnił 22 letniego parobczaka Hryńka Kaczałubę w Janowie do podwójnej zbrodni: morderstwa i samobójstwa. Gospodarz Mikołaj Łeszko, słuźbodawca jego, wdowiec, przyrzekł mu rękę swej 18-letniej Kasi i gospodarstwo swoje, lecz cofnął później słowo i sam postanowił ożenić się powtórnie. Kaczałub usłysawszy, że Łeszko dał już nawet na zapowiedzi, widząc wszystkie swoje nadzieje zniszczone, zastrzelił Kasię z pistoletu w polu, a następnie pobiegł do stodoły swego słuźbodawcy i tam się uwiesił.

*** * Skalat.** (Podczas pijatyki) we wsi Sadzawkach przyszło do bójki pomiędzy trzema włościaninami, wśród której zabity został Hnat Skibniewski. Zabójców oddano sądowi.

*** * Tarnobrzeg.** (Pozostawiona bez nadzoru) dwuletnia córka gospodarza Walentego Żelika w Żupawie, poparzyła się wrzątkiem tak niebezpiecznie, że w ciągu doby umarła. Rodziców pociągnięto sądownie do odpowiedzialności.

*** * Złoczów** (Ciężko okaleczal) z powodu własnej nieostrożności 14-letni robotnik w piarni sassowskiej Wojciech Gabryluk. Maszyna zgruchotała mu cztery palce u prawej ręki. Gabryluk odwieziony został do szpitala w Złoczowie.

Modne wody.

III.

Nie dość zmienić miejsce od czasu do czasu, trzeba innych ludzi widzieć, inne fizjonomie. Praktyczni Anglicy mają pod tym względem rację; większość ich nie jeździ dla dlatego, aby używać za granicą, ale aby po powrocie mózż jeszcze lepiej ocenić przyjemność domowego życia. Pierwszy obcy mundur, pierwsza postać, do której widoku się nie przywykło, działa jakoś odświeżająco na umysł, pobudza do spostrzeżeń, bo nam się zdaje, iż u siebie nie nowego zobaczyć nie potrafimy.

Z tego powodu stacya Rosenheim przyjemnie brzmi w uszach; pierwsza to stacya obcego państwa, która się zawsze wiąże z jakąś podróżą do Włoch czy do Monachium. Tym razem Rosenheim starało się na przyjęcie cesarza Wilhelma usprawiedliwić swoje różane nazwisko. Cały dworzec był przystrojony w najpyszniejsze kwiaty, rozciągano właśnie dywany, bo cesarz w przejeździe do Gastein miał tam przenoćować. W Monachium cesarz nigdy się dłużej nie zatrzymuje. Na dworcu bawarskiej stolicy nie było żadnych przygotowań, jakiś podszarzały dywan rozścielony przed wagonem, oto wszystko. Właśnie pociąg nasz wjeżdżał do wielkiej hali bawarskiego dworca, gdy cesarz, stojąc na tym dywanie, słuchał powitalnej przemowy burmistrza. Wyprostowany, prawie sztywny dawniej monarcha bardzo się już pochylał i robi wrazenie starca, dźwigającego z trudnością brzemień lat ośmdziesięciu. Choroba cesarzowej także go podobno bardzo przygnębiła, tembardziej, że stan jej nie jest bynajmniej zadawalniający, jak mówią na miejscu, w Kobleney. Dwaj lekarze, którzy bywają w zamku, zachowują ściśle tajemnicę, obawiając się, aby ich prawdziwe zdanie nie dostało się do gazet a później do rąk cesarzowej, która z szczególną wytrwałością szuka zawsze w dziennikach biuletynów o swem zdrowiu.

Znając Monachium pojechałem na noc do Augsburga, który obecnie oprócz swej gazety słynie z wyrobów żelaznych i baweknianych. Miasto zamożne wystawiło sobie gmach teatralny, zupełnie skopiowany z wiedeńskiej opery, tylko naturalnie mniejszy. Jest *foyer* z malowaną *loggią*, są muzy z brązu na wierzchu, tylko, że poschodziły z pegazów i stojąc trzymają za wędzidło poetyczne rumaki. Piwo augsburskie bardzo mocne, o czem miałem dość sposobności się przekonać. Wieczorem cały Augsburg wrzeszczał, wydawał ochryple okrzyki i chciał śpiewać ale nie mógł, bo widocznie piwo nie usposabia do śpiewu. Muzyka wojskowa wygrywała

dość piskliwie arye z operetek, a niespokojni po czarnym nektarze obywatele Augsburga, akompaniowali jej po ogrodzie i dalekich, bardzo pięknych i cieniastych spacerach. Pola i gaje mówiły — ale tym razem dość niepoetyczną mową. Jak we wszystkich niemieckich miastach stara część bardzo zajmująca i oryginalna budowa domów, podobnych do siebie, chociaż w szczegółach rozmaitych — nie powiem jednak, żeby i nowe ulice Augsburga nie warte były zwiedzenia, bo miasto budowało się ładnie a przedewszystkiem zdrowo i praktycznie. Kamienica z kamienią się nie łączy, jedną od drugiej przedziela ogródek. Dużo kwiatów, dość powietrza, co osobliwie w mieście, w którym fabryczne dymy często pełzają po ziemi, jest rzeczą konieczną. Naturalnie niemieckim obyczajem dano mi w hotelu mimo upału nie do wytrzymania wielką pierzynę i poduszek bez liku. Wyjechałem z przyjemnym wrazeniem, bo za dobrą kolację z pół butelką wina, za pokój z światłem i usługą, herbatę z wybornem pieczywem, masłem i jajami, wreszcie za miejsce w hotelowym omnibusie, z dworca i na dworzec — zapłaciłem sześć mark nie pełna. Niechże mi tego koehany Salzkammergut dokáže!

Co się ze mną na drugi dzień po wyjeździe do Augsburga działo, tego już nie wiem, przypominam sobie tylko, że w wagonie było trzydzieści kilka stopni ciepła, że zmorzony snem i gorącym przepraszaniem co chwilę sąsiada, potraćciwszy go łokciem lub głową, i że przepraszając mnie także wielkiej objętości Szwabka, której moje ramiona nie dość były chude, aby na nich zasnąć w jednej chwili. Dopiero w zimnej kąpieli w Wiesbaden odzyskałem przytomność, a przy *table d'hôte* w *Nassauer Hof* przypomniałem sobie, że wyjechałem z Wiednia — aby używać świeżego powietrza. Ten *Nassauer Hof*, to stara dobra firma, z najlepszymi kulinarnymi tradycjami; pamięta, kiedy z naprzeciwna, z kurhauzu dochodził brzęk złota na stołach rulety, pamięta, kiedy jeszcze ks. Adolf mieszkiał w pobliskiej ulicy, a szczęśliwi obywatele nadreńskiego państewka nie potrzebowali utrzymywać jak tylko 24 żołnierzy, którzy nie pilnowali granic ale kasy banku. Obecnie zielone stoły znikły, pałac księżęcy pustką stoi, z zamkniętymi okiennicami, a sam ks. Adolf siedzi prawie cały rok w Gräfenbergu i zimną wodą kuruje blizny, które mu zadali Prusacy. W *Nassauer Hof* jednak wesoło, znać, że Wiesbaden nie upadł, że jeszcze przyciąga cudzoziemców; sala duża, przynajmniej trzysta osób siedzi przy długich stołach, miejscowy *Neroberger* płynie strugami, towarzystwo w podniesionych humorach, kwaciarki różę roznoszą, a nawet gorąco zdaje się mniejszem, bo powiadają, że wino chłodzi...

Po obiedzie naturalnie pod kolumnadą i do parku — na świeże powietrze. O! jakżeż gorąco! — Pod kolumnadą kupcy drzemli nad towarami, ten i ów co chwilę jedno oko otworzy, aby zobaczyć, czy jaki nieproszone amator nie zabrał mu pary kolczyków lub koronkowego wachlarza, kilkunastu cudzoziemców leniwo nogi wlece po rozpalonych kamieniach, jakas eleganta tylko rozbudzona pięknością wystawionego za gablotką kapelusza zapomina o upale i targuje się zawzięcie z modniarką. W dawnych salach gry czytelnie, bilardy, sale jadalne — nie znać opustoszenia, bo osób dosyć, a wszystko wybornie utrzymane. Służba w takich samych frakach jak za dawnych czasów, granat ze szrebrem. Wszystko to — kolumnady, parki i fontanny — powstało za angielskie, francuzkie, polskie i rosyjskie pieniądze. Niemcy mało przegrali, bo jak który stracił talara, to za pokutę nie jadł obiadu i wracał do domu. Przed kurhauzem, nad sadzawką, mnóstwo wcale wytwornej, chociaż drzemiącej publiczności w dużym kiosku gra orkiestra o 60 muzykantach, a czarne łabędzie podpływają do brzegu i swym piskliwym, metalicznym głosem przedrzeźniają dęte instrumenta. Dalej trochę, ułaskawiony jeleni płynie rozkoszując się w kąpieli i spogląda ciekawie na brzeg, czy nie zobaczy kogoś, kto by mu bułkę przyniósł z obiadu. Park piękny, muzyka wyborna, lody także nie nie pozostawiają do życzenia, ale upał jak w piekle, promienie słoneczne odbijają się o pagórki i koncentrują w wiesbadeńskim kotle. Ale pociesmy się, to musi być upał wyjątkowy, wszakże tutaj kilkanaście tysięcy ludzi przyjeżdża na lato — dla świeżego powietrza, nie musi być zatem tak źle, jak dzisiaj...

Zresztą zmrok nadchodzi — powietrze się ochłodzi. Galeryami zatem do źródła, ale galerye z żelaza, więc pieką, wydając z siebie żar, którym przez cały dzień nasiąkły, a źródło i w zimie ma pięćdziesiąt kilka stopni ciepła, tak, że trzeba wyziębiać wodę do kąpieli. Tam więc na darmo szukać ochłodzenia. Ulice ładne, w znacznej części wysadzone pięknymi platanami, sklepy bogate, hoteli bez liku — a wśród tego wszystkiego, na placu pod zamkiem budowa bardzo wspaniała, kościół protestancki, gmach nowy z czerwonego nadreńskiego kamienia, o dwóch wysokich wieżach. Zbór to nader zajmujący, bo niby gotycki, linie wzięte z katolickich

świętyni, ale odarty z wszelkich ozdób gotyki, niby sam protestantyzm wyszły z łona katolickiego kościoła. Swą wspaniałą prostotą jest to bezsprzecznie jedna z najciekawszych i najładniejszych świątyni, jakimi się może pochwycić nowe budownictwo. Kościół ten nadto zupełnie odpowiada Wiesbadenowi, miastu nowemu, pełnemu will i ogrodów, w którym starożytna świątynia byłaby anachronizmem.

Zadawałem sobie nieraz pytanie, czemu właściwie te nadreńskie miasta, jak Wiesbaden, jak Heidelberg i innych wiele, przyciągają do siebie te niezliczone ilości cudzoziemców, którzy stanowią ich bogactwo. Wody mineralne Wiesbadenu nie mają tak wielkiego znaczenia, wychwalane położenie Heydelberga nie jest tak nadzwyczajne, aby dlań przyjeżdżało ze Szkoicy lub z Ameryki. Przyczyna leżeć więc musi gdzieś indziej — i to w taniści i w tej wygórowanej uprzejmości, jaką mieszkańcy tych miast odznaczają się wobec cudzoziemców, wiedząc, że z nich żyją. Właściciele hoteli zadawalniają się małym zyskiem, starają się gości otoczyć zupełnym komfortem i radziby zgadywać ich myśli, ztąd pochodzi, że jakiś rentier, który w domu nie ma do czynienia, przyjeżdża na dwa dni do Wiesbadenu, a siedzi tam trzy miesiące, że jakaś familia angielska, która by w swem mieście rodzinnym dom prowadzić musiała, przepędza w Heydelbergu całą zimę. Ogromna konkurencja właścicieli hotelów pomiędzy sobą dokonywa również bardzo wiele, i tym sposobem te miasta ciągle się podnoszą i nie potrzebują do połowy lipca czekać — na sezon.

Alęz ja do Wiesbaden przyjechałem dla powietrza a nie dla ekonomicznych i hotelowych studyów, szukałem więc tego powietrza przez kilka dni, wychodziłem na Neroberg, gdzie wprawdzie dobre winogrona rosną, ale drzew nie ma, zapuszczałem się ku prawosławnej kaplicy i ku górcom Taunus, ale ostatecznie wracałem do parku, bo tam jeszcze najznośniejsza była egzystencja. Wkrótce zacząłem się na seryo dziwić, dla czego tam siedzą ludzie, którzyby w tej chwili mogli być w Szwajcaryi i z tęsknotą spoglądać do kalendarza, że dnie schodzą za dniami — a ja, wyjechawszy w góry, zajechałem do miasta. W tych melancholijnych pograżony kontemplacjach trafilem w czytelną na fejtleton jednej z gazet wiedeńskich, w którym jakiś literat opisywał świeże swe z Ems wrażenia, unosił się nad pięknoscią doliny Lahny, nad pagórkami malowniczo porośniętymi lasem, nad wonnym górskim powietrzem i t. d. *C'est une idee!* Z Wiesbaden do Ems zaledwie kilka godzin drogi — a te cieniście spacerki, te skały, ta rzeka środkiem miejscowości płynąca, co to musi być za rozkosz! — Fejtletonista opowiadał o spacerach czółnem po rzece, a nawet o regatach; jak to przyjemnie musi być kołysać się w takiej gondoli, gdy chłodny wietrzyk od gór wieje, jak miło w towarzystwie robić wycieczki, a w Ems przecież o towarzystwo nie trudno! Zresztą Ems słynie w całej Europie jako miejscowość uroczą. lekarze z Moskwy, Petersburga, z Warszawy i Kopenhagi wysyłają tam cierpiących na piersi, aby się pokrzepili, nabrali sił w tem cudownym powietrzu. A cz. z i to za temi wodami nie przemawia, że cesarz niemiecki jeździ do nich co roku, że cała towarzyska śmietanka z Berlina i Petersburga zbiera się nad brzegami uroczej Lahny, o przejrzystych wodach i lesistych brzegach! Jedźmy więc do Ems, będzie to korona wakacji, ztamtąd z pewnością z przykrością tylko wyjeżdżać przyjdzie...

K Ou

OSTATNIA POCZTA

Z podróży Najj. Pana do Saleburga i Gasteinu odbieramy dzisiaj obszernie szczegóły. Najj. Pan przybył do Saleburga d. 3 b. m. o godz. 4 rano i został na dworcu kolei żelaznej powitany przez namiestnika hr. Thuna, marszałka sejmu hr. Choryńskiego i burmistrza dr. Biebla. Miasto całe było świątecznie przystrojone, a pomimo wczesnej godziny tłumy ludu zalegały ulice, którymi miał przejeżdżać monarcha. O godzinie 5tej przybył do rezydencji cesarskiej na powitanie Najj. Pana Najd. Cesarzewicz i udał się wraz z swym Najj. Rodzicem na rewję, która rozpoczęła się przy pysznej pogodzie o godzinie 6tej, a ukończyła około godz. 8 z rana. Po rewji odbyło się w rezydencji przyjmowanie władz i korporacji. Burmistrzowi dziękował Monarcha za świetne przyjęcie, jakie zgotował Saleburg przybywającej w jego mury parze cesarzewiczowskiej. Najj. Pan rozmawiał obszernie z innymi także osobami, wypytyując się o stosunki kraju i miasta, o stan szkół i położenie ekonomiczne.

Po audyencyach udał się Najj. Pan do willi w Hellbrunn zajmowanej przez Najd. Cesarzewicza i Jego Małżonkę. Przywitanie z Najd. Arcyksiężną Stefanią było nader czułe i serdeczne. O godzinie 3tej był w willi obiad familijny, w którym wzięli udział prócz

Najj. Pana, Najd. Pary Cesarzewiczowskiej i Arcyksięcia Ludwika Wiktora tylko osoby należące do swity cesarskiej. Po obiedzie zaszczylił Monarcha swemi odwiedzinami hr. Thuna, następnie powrócił do willi Hellbrunn i udał się potem wraz z Najd. Cesarzewiczem i Arcyksięciem Ludwikiem Wiktorem na zamek Klessheim, gdzie pozostał na herbacie. Nazajutrz, to jest 4 b. m. rano wyjechał Najj. Pan przez Lend do Gastein, dokąd przybył o godz. 11½ przed południem wśród dźwięków hymnu narodowego, bicia w dzwony i grzmiących okrzyków. Najj. Pan miał na sobie mundur pułku piechoty pruskiego z wielką wstęgą czarnego orła. Powitali Najj. Pana burmistrz miejscowy, książę Schwarzenberg, książę Rohan, minister Szlavy, biskupi Irsik i Haiss, oraz inne wysoko położone osoby. Tymczasem cesarz Wilhelm zszedł ubrany w mundur pułkownika austriackiego z wielką wstęgą świętego Stefana ze schodów pałacu łaźniowego. Cesarz Franciszek Józef pospieszył naprzeciw niemu przez dziedziniec. Monarchowie uściskali się i ucałowali serdecznie. Ręka w rękę poszli wśród żywej rozmowy do pałacu łaźniowego. Po trzech kwadransach powrócił Najj. Cesarz Franciszek Józef do hotelu Straubingera, przyjmując od dam najlaskawiej bukiety.

W ostatnich czasach rozpuściły dzienniki wiedeńskie pogłoskę, że znany przewodca prawy hr. Hohenwart zamierza wycofać się z areny parlamentarnej. Więsiom tym zaprzecza stanowczo *Politik*, pisząc zarazem, że hr. Hohenwart czuje się wprawdzie fizycznie osłabionym, o dobrowolnym jednak ograniczeniu jego działalności parlamentarnej nie ma mowy. Po podróży cesarskiej do Galicyi — donosi dalej *Politik* — wyraził wprawdzie hr. Hohenwart mniemanie, że przewodztwo prawy powinno przejść na Polaków i miał w tej mierze dłuższą naradę z p. Grocholskim, przewodniczącym jednak Koła polskiego nie przyjął propozycyi Hohenwarta, który pozostał i nadal oficjalnym naczelnikiem prawy i jako taki utrzymywał i utrzymuje polityczne stosunki z hr. Taaffe. Hr. Hohenwart wystąpi także w najbliższej sesji parlamentarnej w charakterze przewodcy większości.

W sprawie projektu reformy wyborczej donoszą dzienniki czeskie, że żądniemu z sejmów nie zostanie przedłożony jakibądź projekt rządowy, któryby mógł zaostrzyć istniejące przeciwieństwa, lub wywołać agitację między ludnością.

Presse pisze w najświeższym numerze: „Werbunek na rzecz uniwersytetu praskiego przybiera coraz większe rozmiary. W Niemczech zobowiązało się wielu studentów udać na kursa do Pragi, a w tych dniach ma się odbyć w Morawii zebranie studentów czeskich dla naradzenia się, w jaki sposób możnaby dostarczyć kursu żywiołowi czeskiemu. Należałoby zresztą tylko wieszować staremu uniwersytetowi praskiemu tej popularności, gdyby motywami, które powodują niemieckich i czeskich studentów do ubiegania się o zaszczyt słuchania wykładów w Pradze, nie były wyłącznie motywa polityczne i narodowe. Obawiamy się, aby przytem nie ucierpiała nauka, która przecież powinna być wyłącznym celem młodzieży akademickiej. Student powinien się uczyć a nie politykować, a zaprawdę służy on lepiej swemu narodowi, jeśli stara przyswoić sobie na przyszłość zdobycze naukowe, niż gdy paraduje demonstracyjnie w różnokolorowych wstążkach i w narodowych barwach. Zresztą będzie zadaniem władz akademickich i cywilnych dać na to baczenie, aby uniwersytet nie stał się areną młodzieńczych namiętności politycznych.“

Wedle dzienników wiedeńskich zapadło już ostateczne postanowienie powiększenia personalu urzędników w ministerstwie wojny. Najprzód powiększony zostanie personal departamentu rachunkowego, gdyż okupacja bośniacka stała się przyczyną wzmożenia się prac zarządu wojennego. Do departamentu rachunkowego ma być powołanych około 70 nowych urzędników.

Szef sekyi Fidler obejmuje urząd przewodniczącego w centralnym zarządzie dla spraw wykształcenia przemysłowego. Referentem ma być radca sekyjny Dumreicher, który też wypracował odnośny program. Zarząd centralny zamierza rozpocząć swoją czynność mianowaniem kilkunastu najzasłuższych fachowych nauczycieli.

Dzienniki zapewniają, że jednym z najpierwszych projektów, jakie przedłoży rząd Radzie państwa, będzie projekt o pocztowych kasach oszczędności.

Wezorem odbyło się w Wiedniu posiedzenie rady generalnej austriacko-węgierskiego banku w sprawie zapisanych i zadrukowanych banknotów. Austriackie ministerstwo skarbu zastępował radca dworu Niebauer.

Na ostatnich naradach gabinetowych w Peszcie został wedle doniesienia dzienników węgierskich ułożony w głównych zarysach program dla najbliższej sesji sejmowej. Najważniejsze projekta zostały naszkicowane, a rada ministrów wzięła pod szczegółową rozwagę kwestye celnego i handlowego związku z Przedlitawią. Jako pierwsze przedłożenia mają być wniesione do nowego parlamentu: projekt ustawy o przedłużeniu mandatu poselskiego z lat trzech na lat pięć i jeden lub dwa projekta o objęciu na rachunek państwa mniejszych kolei żelaznych, prócz tego oczekiwano należy przedłożyć o budowie kolei drugorzędnych. Co się tyczy wniesionego już dawniej do Izby projektu o ślubach cywilnych, a właściwie ślubach między chrześcianami i niechrześcianami, to nie ma nadziei, aby projekt ten miał dostać się pod obrady Izby, tem bardziej, że przedmiotem tym nie zajmowano się weale na ostatnich konferencyach ministerjalnych. — Nie zdaje się także, aby na najbliższej sesji miano zajmować się reformą administracyjną, jakkolwiek zajmuje pierwsze miejsce w każdym programie stronnictw politycznych w Węgrzech. Prezes gabinetu Tisza oświadczył sam i to dobitnie, że pragnie w najbliższej przyszłości zachować nietkniętym obecny system administracyjny. Natomiast wniesie rząd na jednym z pierwszych posiedzeń budżet na rok przyszły i wezwie Izbę do rozpoczęcia nad nim obrad. Budżet ten zostanie ułożony ostatecznie z końcem bieżącego tygodnia.

Prezes gabinetu Tisza wyjeżdża dnia 10 b. m. do Ostendy, gdzie zabawi do końca bieżącego miesiąca.

Car Aleksander odbył w Niżnym Nowgorodzie przegląd wojska a następnie wraz z rodziną wyjechał do miasta Jurjewca w gubernii Kostromskiej, położonego w odległości około 20 mil w kierunku północno-zachodnim od Niżnego Nowgorodu, nad Wołgą, gdzie przybył dnia 2 sierpnia i był przyjmowany chlebem i solą. Ponieważ Jurjewiec jest małym miasteczkiem, o ile się zdaje nie posiadającym nie takiego, eoby je uczynić mogło celem carskiej podróży, prawdopodobnem jest zatem, że zatrzymawszy się tam car uda się dalej w górę Wołgi do Kostromy a może i do Jarosławia.

Z Oranu donoszą, że przybyło tam na powrót 60 Hiszpanów, którzy powrócili do ojczyzny z powodu wypadków w zaszyłych w Algierze, ale nie mogli znaleźć zarobku w swoim kraju. Wykupiono znowu sześciu jeńców hiszpańskich od Bu-Amemy.

Banda tunetańska, która zrabowała pewien folwark i zabiła jednego Greka, została zaatakowana przez plemię Uled-Said, poniosła ciężkie straty i musiała oddać zabrane łupy.

Ali-ben-Kalifa, przywódca powstania w Sfaksie, przeszedł za granicę tripolitańską, ale Turcy zmusili go do powrotu. Ma on obecnie znajdować się pod Elhama o półgodziny drogi na zachód od Gabesu.

Dowódcą wojsk tureckich w Tripolis mianowany został pułkownik Valentin Baker.

Dyskusya nad bilem reformy stosunków ziemiańskich w Irlandyi zajęła w Izbie niższej angielskiej 45 posiedzeń. Zasada bilu wyszła z dyskusyi nietknięta, ponieważ Gladstone bronił jej z nadzwyczajną energią i dopuścił tylko takie poprawki, które nie wchodziły w sprzeczność z zasadniczą myślą ustawy i których słusność sam uznawał. Obecnie po mowie lorda Salisbury nie ma już obawy, aby Izba wyższa albo odrzuciła bil, albo też poczyniła w nim ważne zmiany. Izba wyższa przyjęła już bil w drugim czytaniu a teraz ma przystąpić do trzeciego, czyli do szczegółowej dyskusyi, w której okaże się, jakie poprawki stronnictwo konserwatywne wnieść zamierza.

Podsekretarzem stanu dla spraw kolonji angielskich mianowany został James Paget.

Książę Walii zagał onegdaj kongres międzynarodowy lekarzy w Londynie w obecności cesarzewicza niemieckiego. W kongresie bierze udział 3,000 lekarzy, w tej liczbie 300 z Niemiec.

Według telegramu z Nowego Jorku aresztowano w Peeryi w stanie Illinois niejakiego Crove, jako fabrykanta maszyn piekielnych. Okazuje się zatem, że informacye dzienników amerykańskich, o których wspominaliśmy, były prawdziwe.

Hiszpańska rada ministrów postanowiła odpowiedzieć na notę kardynała Jacobiniego z powodu zajść przy pogrzebie Piusa IX wyrażeniem ubolewania nad zaszłymi wypadkami, oraz oświadczeniem, że międzynarodowe obowiązki nie pozwalają Hiszpanii mieszać się w sprawy wewnętrzne włoskie.

Według *Pol. Corr.* Porta oświadczyła urzędownie posłowi greckiemu w Konstantynopolu Kondurjotisowi, że reklamacye jego w przedmiocie urzędu celnego tureckiego na moście w Arta nie mogą być uwzględnione, ponieważ granica w tym punkcie już jest ustanowioną ostatecznie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 sierpnia. Rada generalna banku austro-węgierskiego uchwaliła normę wymiany znieszczonych i częściowo uszkodzonych tegorocznych banknotów dziesięcioguldenowych. Uchwała ta będzie bezzwłocznie ogłoszoną w Wiedniu i Peszcie. Stanowi ona, że banknoty, które przez wyciskanie stempli lub dodawanie napisów rozmyślnie uczynione zostały nieużywalnymi, do dnia 15 września r. b. przyjmowane będą przez wszystkie zakłady bankowe za gotówkę lub do bezpłatnej wymiany. Po upływie tego terminu oddawca takich rozmyślnie przekształconych lecz niewątpliwie prawdziwych banknotów opłacać będzie po 5 centów od sztuki tytułem zwrotu kosztów fabrykacyi i manipulacyi. Komisarz rządowy austriacki oświadczył, że jeżeli bank w ten sposób ułatwi wycofanie przekształconych banknotów i przez to, o ile jest możebnem, przyjdzie w pomoc potrzebom cyrkulacyi pieniężnej, to i rząd austriacki gotów jest również dozwolnić na przyjmowanie takich banknotów w kasach i urzędach aż do d. 15 września r. b., a następnie zaprzestać ich przyjmowania.

Wiedeń, 4go sierpnia. *Wiener Abendpost* pisze z powodu zjazdu w Gastein: Ludy z szczerą i prawdziwą radością witają spotkanie się ukochanych swych monarchów, spotkanie to bowiem jest ponownem świadectwem ścisłego, nierozzerwalnego związku przyjaźni, jaka łączy obu monarchów i ich państwa. Ludy monarchii austro-węgierskiej widzą w ponawiających się zjazdach nowe utrwalenie błogiego w skutki przymierza i rękojmiej niezem niezamąconego istnienia w najodleglejszą przyszłość obu państw. Telegram gasteński do *Abendpost* donosi, że na wszystkich stacyach kolei żelaznej Gizeli niemniej we wszystkich miejscach, przez które przejeżdżał Najj. Pan, witały Go tłumy ludu wiejskiego z prawdziwym zapałem.

Berlin, 4 sierpnia. *Nordd. All. Ztg.* pisze: Od lat wielu nawykły ludy obu państw potężnych upatrywać w corocznych zjazdach swych monarchów drogocenną rękojmiej własnej państwowej przyszłości, a opinia publiczna Europy liczy się z zjazdami cesarzy mimo wybitnego ich charakteru osobistego. Opinia publiczna jest tego przekonania, że zjazdy te są potężnymi czynnikami w kombinacyach polityki międzynarodowej, dlatego też i dzisiaj wzrok wszystkich skierowany jest na Gastein, którego źródła użyczyły naszemu monarsze swych sił do sprawowania ciężkich obowiązków.

Berlin, 5 sierpnia. Król Kalakaua wezorem po południu o godzinie kwadrans na szóstą odjechał do Wiednia.

Fryburg (w Bryzgowji) 5 sierpnia. Zarządca dycezyi Bübel umarł dzisiejszej nocy.

Kiel, 4 sierpnia. Według Kieler Ztg. dwóm parowcom zbudowanym w warsztatach Howalda, a noszącym nazwę Diogenes i Sokrates zabroniono wypływać z portu. Gdy Diogenes wczoraj chciał odpływać pomimo zakazu, wzięto go pod sekwestr i zarządono środki, ażeby nie dopuścić odpłynięcia.

Petersburg, 4 sierpnia. Prawit. Wiestnik donosi z Puczach w gub. Kostromskiej, że car w dalszej podróży wszędzie jest przyjmowanym najradośniej. Wczoraj rodzina carska modliła się w miejscu, w którym protoplasta dynastji carskiej Michał Romanow przyjmował niegdyś posła przywożącego mu wiadomość, że dom Romanowów został na tron powołany.

Tours, 5 sierpnia. Gambetta przybył tutaj, powitany okrzykami przez niezliczony tłum ludu. W przemówieniu wspomniął o bolesnych uczuciach, jakich doznawał za pierwszego swego pobytu w tem mieście, i wskazał na znaczenie osiągniętych postępów. Jeżeli jeszcze przykremi są dla nas wspomnienia naszej porażki, to przynajmniej jesteśmy świadkami zupełnego tryumfu republiki i odnajdujemy się wszyscy w uczuciach przywiązania do Francji republikańskiej.

Konstantynopol, 5go sierpnia. Porta ratyfikowała konwencyę w przedmiocie sprostowania granicy bułgarskiej.

Rzym, 4 sierpnia. Na dzisiejszym tajnym konsystorzu miał papież allokuocyę w języku łacińskim a następnie prekonizował patriarchę armeńsko-katolickiego Azaryana i biskupów Rosnii i Hercegowiny. W allokuocyi papież mówił o zasługach Azaryana, o przywróceniu hierarchii katolickiej w Bosnii i Hercegowinie, a jak zapewniają także o wypadkach zaszytych podczas przeprowadzania zwłok Piusa IX.

London, 4 sierpnia. Biuro Reutersa donosi, że konwencya z Boerami została podpisana. Rząd transwaalski oddany będzie Boerom w dniu 8 b.m. Członkowie komisji królewskiej opuszczają Pretoryę.

Wiedeń, 4 sierpnia. Patentem Cesarskim z dnia 2 sierpnia Sejm galicyjski zwołany został na 14 września.

Wiedeń, 5 sierpnia. Wiener Ztg. donosi z Gastein: Najj. Pan odwiedził po południu hrabinę Meran, udzielił posłuchania ministrowi Szlavy, które trwało trzy kwadransy; był na obiedzie o godzinie 3 u cesarza Wilhelma. Na obiedzie tym byli oprócz obu świt i księcia Reussa wraz z małżonką, książęta Rohan i Schwarzenberg, minister Szlavy, hr. Thun, baron Koller i hr. Lendorf. Po obiedzie odbył się cercle. Cesarz Wilhelm chciał zaraz rewizytować Najj. Pana, który jednak z troskliwości o stan zdrowia sędziwego Monarchy odwiódł go od tego. Goście kąpielowi, przebywający w Gastein, z których wielu Najj. Pan zaszczycił swoją uwagą, zachwyceni są łaskawą uprzejmością Monarchy. Wycieczka do Böckstein i do Solitude nie odbędzie się; natomiast Najj. Pan ma odwiedzić tutejszą szkołę.

Rzym, 5 sierpnia. Ajencya Stefaniego donosi, że poseł hiszpański zakomunikował Mancinemu telegram swojego rządu, wyrażający ubolewanie, że jeden z prałatów hiszpańskich wniósł się w sprawy niezostające w związku z jego stanowiskiem biskupiem.

Tours, 5 sierpnia. Na bankiecie Gambetta odpowiadając na toast mera miał mowę, w której powiedział, że Francya w ciągu ostatniego dziesięciolecia uporządkowała finanse i odbudowała dawną potęgę militarną pod sztandarem republiki. Wskazawszy, że stronnictwo monarchiczne jest pokonanem, mowca dodał, iż przyszedł dla republiki czas zrealizowania oddawna przyrzeczonej emancypacji socyalnej, zupełnej wolności w polityce i trwałego postępu. Mowca oddaje Gréwemu gorącą pochwałę i ubolewa że nieprzyjęto ustawy o wyborach zbiorowych, któraby pozwoliła na gruntowniejsze ugrupowanie warstw demokratycznych. W dalszym ciągu mówi o rozmaitych reformach, które uważa za konieczne, naganianiu senat, że nie uchwalił ustawy o świeckiem nauczaniu, oświadcza że jest zwolennikiem dwóch Izb, ale pragnie aby je ożywiały też same nadzieje. Ażeby to osiągnąć należy zmodyfikować sposób wyborów do senatu i jego zakres działania, należy poddać powtórnie wyborowi przez kongres wszystkich senatorów dożywnych, z wyjątkiem tych, którzy najpierwsi zostali wybrani przez Zgromadzenie narodowe. Mowca żąda rozwoju szkół i zupełnej wolności zgromadzeń, a w końcu reasumuje swoje żądania w ten spo-

sób: 1) częściowa zmiana konstytucyi t. j. tych jej artykułów, które mówią o organizacyi senatu; 2) utworzenie większości rzeczywiste przedstawiającej Francję; 3) przywrócenie i poszanowanie prerogatyw władzy administracyjnej.

London, 5 sierpnia. Izba wyższa przystąpiła do dyskusyi szczegółowej nad bilem irlandzkim. Poprawka ks. Argyll pozwalająca właścicielom ziemskim w prowincyi Ulster nabywać prawo dzierżawy, oraz przy sprzedaży dóbr dzierżawionych potrącać poniesione na ten cel wydatki, została przyjęta pomimo zakwestyonowania jej przez rząd 219 głosami przeciwko 67. Lord Granville, chociaż cierpiący, znajdował się na posiedzeniu. Kilka dalszych poprawek również pomimo opozycyi rządu przyjęto znaczną większością.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4 sierpnia 1881, godzina 2 m. 30. Losy dytowe 183.50. Węg. akcyje kredyt. 361.50, Akcyje anglo-austr. 158.80, Akcyje banku Union 148.20, Akcyje kolei Karola Ludwika 328.75, Akcyje kolei północnej 235.5, Akcyje kolei południowej 130.00, Akcyje kolei Alfyd. 117.50, Akcyje kolei Elzbiety 210.50, Akcyje kolei Lwowski-Czerniowieckiej 186.50, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 173.75, Wiedeńskie losy 136.00, Akcyje kolei Rudolfa 100.00, Akcyje kolei Albrechta 100.00, Węgierskie obligacye państwa w złocie 98.50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101.50, Losy regulacyi Cissy 115.80, Losy tureckie 26.25, Węgierska renta 117.35, Akcyje banku związkowego 141.20, Akcyje banku obrotowego 100.00, Akcyje kolei węgiersko-galicyjskiej 100.00, Akcyje kolei państwowej 100.00, Rubel papierowy 1.21 1/2, Węgierskie losy 128.75, Marka niemiecka 100.00, Usposobienie ustalone.

Wiedeń, 4 sierpnia 1881, godz. 4 min. 56. Akcyje kredytowe 100.00, Anglo-Austryackie 100.00, Unionsbank 100.00, Kolei Karola Ludwika 100.00, Południowa 100.00, Renta papierowa 100.00, Galicyjskie listy zastawne 100.00, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100.00, Galicyjski bank rustykalny 100.00, Losy z r. 1860 100.00, Napoleondor 100.00, Rubel papierowy 100.00, Usposobienie 100.00.

Wiedeń, 5 sierpnia 1881, godzina 10 min. 45. Akcyje kredytowe 370.10, Anglo-Austr. 157.50, Akcyje banku Union 148.30, Kolei Karola Lud. 329.25, Południowa 131.25, Renta papierowa 100.00, Galicyjskie listy zastawne 100.00, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100.00, Galicyjski bank rustykalny 100.00, Losy z roku 1860 100.00, Napoleondor 9.31 1/2, Rubel papierowy 1.21 1/2, Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 4 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.50 do 12.75 zł., żyto 9.10 do 9.50 zł., jęczmień 8.00 do 8.50 zł., kukurudza 7.00 do 7.50 zł., owies 6.00 do 6.50 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 36 do 36.25 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 11.50 do 11.60 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) 13.26 do 13.36 zł. Berlin: Pszenica żółta (na lipiec) 214.50 m., żyto 180.00 m., spirytus 58.20 m., olej rzepakowy 57.60 m., Szczyecin: Pszenica 100 kilogr. 11.50 zł., rzepak 15.00 zł. Paryż: maki 15.00 kilogr. 68.00 fr., olej rzepakowy 83.75 fr., spirytus 58.00 fr. Wroclaw: Pszenica 100 kilogr. 12.50 zł., żyto 9.10 zł., jęczmień 8.00 zł., kukurudza 7.00 zł., owies 6.00 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 36 do 36.25 zł.

rytus —, kukurudza —. — Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Do dzisiejszego numeru dołącza się „Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc sierpień dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Spostrzeżenia meteorologiczne. z dnia 5 sierpnia 1881 o godzinie 7 rano. Barometr 740.3mm Psychrometr suchy + 16.2°C. Psychrometr wilgotny + 14.1°C. Prężność pary 10 mm. Wilgość 78%. Zachmurzenie 5. Wiatr NW2. Ozon 8. Temperatura powietrza + 13°R Barometr opada. Stan barometru nad poziomem morza 765.13.

Przyjechali do Lwowa. dnia 5 sierpnia 1881.

Hotel Europejski. Pp. M. Torosiewicz z Peltwy. T. Żurawski z Bereżka. K. Lindner z Wiednia.

Hotel George'a. P. O. Schnell z Firliejówki.

Hotel Angielski. Pp. K. Kaczorowski z Poznania. B. Drohomirecki z Stanisławowa. E. Komarnicki ze Starego miasta.

Hotel Langa. Pp. A. Gebauer z Krakowa. L. Bazan z Krakowa.

Hotel Lazarusa. Pp. Dr. A. Rosenbaum z Łopatyna. J. Steinhardt z Tarnopola.

Odjechali ze Lwowa. Pp. J. Jaworski z Czercza. J. Horodyski do Krucheli. J. br. Christiani do Trzciany. T. Bobrowski do Rossyi. O. Sala do Wysocka. O. br. Wattman do Rudy. F. Wolfarth do Ku zawy.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa. Według południka peszteńskiego.

Z Podwoleczyska: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany).

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Z Podwoleczyska: (na dworzec w Ppoczamcu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mieszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).

Odjeżdżają ze Lwowa. Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany) o g dz. 10 min. 50 w nocy (pociąg m);

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 4 sierpnia 1881.

1. Akcyje za sztuki.	
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	328 25 331 25
Kol. lwow.-czec.-jas. po 200 zł. w. a.	185 50 188 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	810 — 814 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256 — 261 —

2. Listy zast. za 100 zł.	
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 85 102 85
" " " 4 pr. w. a.	96 15 97 15
" " " 5 pr. okresowo	101 85 102 85
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103 25 104 25
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	102 50 103 50
Listy dłużne Z. kr. w. 6 pr. w. a.	103 50 105 50

3. Listy dłużne za 100 zł.	
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 8 pr. los. w 15 lat	92 — 94 —

4. Oblig. za 100 złr.	
Indemniz. galic. 5 pre. m. k.	101 30 102 30
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 50 103 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 — 104 25

5. Losy miasta Krakowa	
" Krakowa	19 50 21 50
" Stanisławowa	24 — 24 —

6. Monety.	
Dukat holenderski	5 42 5 3
Dukat cesarski	5 44 5 3
Napoleondor	9 28 9 3
Półimperyal	9 63 9 6
Rubel rosyjski srebrny	1 50 1 4
" papierowy	1 24 1 26
100 marek niemieckich	57 05 57 7
Srebro	99 50 100 5
Kupony w srebrze	99 25 100 —

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 2 sierpnia 1881.

1. Dług państwa: płaca żądaja	
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	77 85 78 —
" luty-sierpień	77 85 78 —
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78 65 78 85
" kwiecień-październik	78 65 78 85

2. Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	
" 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	132 — 132 75
" 1860 po 100 zł. 5 pr.	132 — 132 50
" 1864 po 100 zł.	173 75 176 25
" 1864 po 50 zł.	173 173 50
Renty Com. po 42 lir. austr.	9 50 —
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 pr.	143 50 144 50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 80 101 30
Renta papierowa 5% z r. 1881	96 30 96 45
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 15 94 10

3. Obligacye indemb. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)	
Czech	106 — 106 50
Bukowiny	100 — 101 —
Nizno-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	101 40 102 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	105 50 106 50
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	93 75 99 25
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	100 25 103 75
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	— — 833 — 835 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	— — — —
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. uk.	647 — 649 —
Kol. Cesarzowej Elzbiety po 200 zł.	309 55 310 25
Kol. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 200 zł.	— — — —
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2352 — 2357 —

3. Akcyje.	
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	157 — 157 25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	367 80 368 20
Nizno-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	840 — 845 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	— — — —
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	— — — —
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	— — — —
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	833 — 835 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	— — — —
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. uk.	647 — 649 —
Kol. Cesarzowej Elzbiety po 200 zł.	309 55 310 25
Kol. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 200 zł.	— — — —
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2352 — 2357 —

4. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	101. — 101 50
Powoz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	104 50 104 75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	103 — 104 50
" " " " w 20 l. 7 pr.	106 — 106 75
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	98 — —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 procent.	96 30 96 80
" " " " po 5 procent.	102 — 102 25
" " " " po 5 procent w 37 latach zwrotne	102 — 102 25
Gal. banku hip. po 6 proc.	103 50 104 —
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	106 50 —
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101 45 101 60
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 procent.	103 — 100 50
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 procent.	103 25 103 75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95 75 96 25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 procent. w srebrze	94 50 94 75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106 — —
" " po 100 zł. w. a.	101 75 102 25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	99 60 99 80
Kol. Lwew.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 procent. w srebrze z r. 1865	97 — 97 25
" " " " z r. 1867	101 — 101 25
" " " " z r. 1868	99 — 99 50
" " " " z r. 1872	96 75 97 25
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 pr. w sr.	94 75 95 —

6. Losy.	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	183 — 183 50
Clarego po 40 zł. m. k.	— — — —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. m. k.	111 75 112 —

placa żądaja

Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	327 50 328 —
Lwów. Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	166 75 167 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	353 75 354 25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	128 50 129 —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	171 50 172 —

7. Weksle (na 3 miesiące).	
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16 — 17 —
Losy miasta Krakowa	20 — 20 50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 25 23 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	46 50 —
Paliego po 40 zł. m. k.	41 50 42 —
Fundacya szpitala Areyks. Rudolfa.	19 50 20 —
Salma po 40 zł. m. k.	51 25 51 75
St. Genois po 40 zł. m. k.	47 50 48 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25 — 25 50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128 25 129 —
" " " " po 50 zł. w. a.	65 50 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30 50 31 50
Windischgratza po 20 zł. m. k.	42 — 42 75

Kurs złota.	
Dukat cesarski men.	5 53 — 5 55 —
" pełnej wagi	5 54 — 5 56 —
Korona	— — — —
20-frankówka	9 31 — 9 32 —
Rosyjski imperyal	9 56 — 9 58 —
Talar związkowy	— — — —
Srebro	— — — —

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej. Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 4 sierpnia 1881.	
Jednolity dług państwa w banknotach	78 15
" " " " w srebrze	78 85
Renta w złocie	94 35
Losy pożyczki z roku 1860	132 25
Akcyje banku austro-węgierskiego	837 —
" " kredytowego	370 —
London	117 40
Srebro	— — — —
Napoleondor	9 31 1/2
Dukat cesarski men.	5 50
100 marek niemieckich	57 90

(5411 2—3) **E d y k t.**

L. 10 630. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych pod nazwami tabularnymi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie: Poręba przyległość do Tarnowa w gminie katastralnej Poręba;

Rzuchowa w gminie katastralnej Rzuchowa, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Tarnowie;

Parszczyna czyli Paszczyna, Kochanówka przyległość do Dębicy, Dąbrówka przyległość do Dębicy, w gminie katastralnej Parszczyna czyli Paszczyna, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

Zabłędza w gminie katastralnej Zabłędza;

Dąbrówka w gminie katastralnej Dąbrówka Tuchowska, okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Dębiaki przyległość do Tuszowa, Reichsheim kolonia przyległość do Tuszowa, w gminie katastralnej Dębiaki — Hyki, okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Chrzastówka w gminie katastralnej Chrzastówka okręgu sądu powiatowego w Jasle;

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Małastów przyległość do dóbr Biecz, w gminie katastralnej Małastów;

Radocina przyległość do Myszczoza w gminie katastralnej Radocina;

Przysłup przyległość ad Uście ruskie w gminie katastralnej Przysłup, okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

III. W okręgu sądu krajowego w Krakowie:

Golkowice przyległość do dóbr Tyniec, Golkowice część folwark „Biskupie zwany,” w gminie katastralnej Golkowice;

Kossocice i Kossocice część, w gminie katastralnej Kossocice, okręgu sądu powiatowego w Podgórzu;

Bulowice górne, Bulowice dolne I scheda, Bulowice II scheda (dolne), folwark Łężny albo Czaniec mały, w gminie katastralnej Bulowice, okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Mikluszowice i Gawłówek przyległość do Niepołomic, w gminie katastralnej Mikluszowice, okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Kwików w gminie katastralnej Kwików; Niwka w gminie katastralnej Niwka; Rajsko przyległość do dóbr Radłów, w gminie katastralnej Rajsko;

Radłów w gminie katastralnej Radłów, okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

IV. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Górno i Dołęga, w gminie katastralnej Górno okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Wulka Łętowska przyległość do Rudnika, w gminie katastralnej Wulka Łętowska, okręgu sądu powiatowego w Nisku;

położonych, według ustawy krajowej z 20go marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając od dnia 1 sierpnia 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczących sądach kolejalnych a mianowicie wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie; pod II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu; pod III w sądzie krajowym w Krakowie; pod IV w sądzie obwodowym w Rzeszowie; jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnymi objętych, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 dz. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakiegobądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawo do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu bieżącego należą wpisanie być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych także wpisane nie zostały; aby z temi

prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolejalnego a mianowicie: co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Tarnowie;

co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Nowym Sączu;

co do wykazów tabularnych ad III do sądu krajowego w Krakowie;

co do wykazów tabularnych ad IV do sądu obwodowego w Rzeszowie; najdalej do dnia 30 września 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeconych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a cd obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pominięciem prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucji sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 13 lipca 1881.

(5521 2—3) **E d y k t.**

L. 1835. Jan Sobol z Horyhlad uznany marnotrawcą, kurator Jozef Mugensnabel z Koropca.

C. k. Sąd powiatowy Tlumacz dnia 4 kwietnia 1881.

(5567) L. 2457.

Zawiadomienie

Wincentego Hajdeckiego z Makowa z miejsca pobytu niewiadomego, zawiadamia c. k. Sąd powiatowy w Makowie, iż do sprawy egzekucyjnej przez Zofię Bryndzową o zapłacenie 40 zł. w. a. z pn. przeciw niemu prowadzoną, pan Wincenty Łabęda pisarz gminny kuratorem ad actum ustanowionym został, któremu dalsze rezolucje tej sprawy dotyczące doręczonymi będą.

Wzywa się zatem nieobecne Wincentego Hajdeckiego aby temu kuratorowi środki swojej obrony lub sądowi swego pełnomocnika wskazał.

Maków 20 lipca 1881

(5560) **Obwieszczenie.**

L. 1853. C. k. Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego w Samborze zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącymi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Sasiadowice złożone zostały w tutejszym c. k. sądzie powiatowym mająco delegowanym do powszechnego przejrzania.

Zarzuły przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie przed komisją hipoteczną w Samborze do dnia 15 sierpnia 1881 w którym to dniu w razie wniesienia uzasadnionych zarzutów dalsze do hodzenia przeprowadzone zostaną.

Sambor dnia 31 lipca 1881.

(5552) **Ogłoszenie.**

L. 17626 C. k. sąd krajowy karny jako sąd prasowy w Krakowie w skutek wniosku c. k. Prokuratorji Państwa z dnia 27 lipca 1881 l. 10701 w sprawie konfiskaty broszury pod tytułem „Sprawozdanie z międzynarodowego zebrań zwołanego w 50 letnią rocznicę listopadowego powstania przez redakcyę „Równość“ w Genewie 1881”, orzeka:

1. Broszura pod tytułem „Sprawozdanie z międzynarodowego zebrań zwołanego w 50 letnią rocznicę listopadowego powstania przez redakcyę „Równość“ w Genewie 1881” mieści w sobie znamiona występku z §. 300, 302 i 305 u. k.

2. Dalsze rozpowszechnianie tej broszury w myśl §. 493 pk. się zabrania i zakaz ten się ogłasza.

Kraków 31 lipca 1881.

(5554) **Ogłoszenie.**

L. 2573. C. k. sąd powiatowy w Podbużu poszukuje dyktaryusza obznajomionego z czynnościami przy założeniu ksiąg gruntowych.

Kompetenci winni się zgłosić do naczelnictwa sądu najdalej do 20go sierpnia 1881.

Podbuż 2 sierpnia 1881.

(5555) **Ogłoszenie.**

L. 50. Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastr. „Królówka“ dnia 10 sierpnia 1881 rozpoczyna.

Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Wiśnicz dnia 1 sierpnia 1881.

(5523 3—3) **E d y k t.**

L. 6098. C. k. sąd powiatowy w Białej podaje niniejszem do powszechniej wiadomości, iż celem sprzedaży połowy real-

ności do masy konkursowej sp. Franciszki z Homeckich Wywiolkowej należącej, w Białej pod Nr. 177 położonej, wykazem hipotecznym gminy katastralnej miasta Białej Nr. 175 n. 2 haer. objętej i rozpisyje się publiczną licytację w trzech terminach na dzień 16 sierpnia, 15 września i 14 października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 1311 zł. 21½ ct. przyjęta w inwentarzu konkursowym z dnia 29 stycznia 1880.

Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej 1311 zł. 21½ ct. w okrągłej kwocie 140 zł. w gotówce lub w papierach wartościowych, dających bezpieczeństwo popularne.

Warunki licytacyjne, tudzież wykaz hipoteczny przejrzyć można w aktach sądowych tudzież u zawiadowcy masy konkursowej Franciszki Wywiolkowej.

O tem zawiadamia się interesowane strony wiadome do rąk własnych, zaś niewiadome, któreby prawa hipoteczne na w mowie będąca połowę realności po 4 kwietnia 1881 r. uzyskały, jakoteż i te którymby niniejsza rezolucya wcale nie lub przynajmniej nie w przynależnym czasie doręczoną została na ręce ustanowionego kuratora ad actum p. Dr. Jana Roznera adwokata w Białej i przez edykt w rządowej „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszony.

Biała dnia 28 czerwca 1881.

(5497) **Erkenntniße.**

Das f. f. städt. bel. Bezirksgericht als Preßgericht in Bied hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 18 Juni 1881, Zl. 1078, die Weiterverbreitung der in der Buchdruckerei von E. Satorfy in Schärding gedruckten Ankündigung: „Gicht, Rheumatismus und Hautkrankheiten werden geloben durch die echte Blutreinigungsbienen-Bistel-Heilmethode ohne Gift“, dann der Druckschrift „Ausführliche Gebrauchsanweisung zur Selbstbehandlung und Heilung von Gicht, Rheumatismus und Erkältungen“ von Wilhelm Kornpointner. Druck von G. Seubel & Comp in München. 1880“ nach den §§ 8 und 343 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 15 Juli 1881, Zl. 12472, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Grazzer Volksblatt“ Nr. 154 vom 10 Juli 1881 wegen des Correspondenzartikels „Schleifen. Zur Befreiung unserer Zustände“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 17 Juli 1881, Zl. 19831, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Neue Zeit“ Nr. 1 vom 10 Juli 1881 wegen des Artikels „Stein“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 18 Juli 1881, Zl. 19970, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 23 vom 4 Juni 1881 wegen des Artikels „Weiteres über den Bettelsozialismus“ nach den §§ 305 und 303 St. G., wegen der Artikel „Goldbergers Martertod“, „Frankreich“ und „Belgien“ nach § 305 St. G., dann wegen des Artikels „Oesterreich-Ungarn“ nach § 64 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Trieste hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnißen vom 15 und 19 Juli 1881, Zl. 5240 und 5393, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Alba“ Nr. 23 vom 9 Juli 1881 wegen des Artikels „Il popolo“ nach § 65 a St. G., dann wegen des Artikels „Il nostro Ginnasio nazionale“ nach § 300 St. G., ferner der Zeitschrift „L'Eco del popolo“ Nr. 10 vom 16 Juni 1881 wegen des Artikels „L'armonia drammatica a Capolustria“ nach § 65 St. G. verboten.

(5506 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6530. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięwzemie w dniach: 12 września, 17 października, i 21 listopada 1881, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 163 w Moskalach ad Nisko położonej, stanowiącej ciału hipoteczne l. p. 449 dla gminy Nisko objęte.

Zakład wynosi 17 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzania.

Nisko dnia 26 lipca 1881.

(5557) **Ogłoszenie.** L. 13011.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł: na mocy §. §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w numerze 55 czasopisma Diło z dnia 15/27 lipca 1881 pod napisem: „Swoboda łyczności“ w ustępie od słów „Wła czotyry tygodni“ aż do słów „Buda unewynnyj“ zawiera znamiona występku z § 300 uk. art. VIII. ust. z 17 grudnia 1862 l. 8 Dz. pp. dalej w ustępie od słów „I my riwno snaszym“ do słów: „inakże ne może buty“ zawiera znamiona występku z art. VIII ust z 17/12 1862 § 8 Dz. ust. p. wreszcie w ustępie od słów: „Nam widomo, szczo Rus“ do słów proswity meży narodom zawiera znamiona występku z §. 302 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego, konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrane nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 1 sierpnia 1881.

(5484 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4869. C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Hersza Salza przeciw nieobjętej masie spadkowej Ołeksy Sukmanisty o zapłacenie 110 zł. w. a. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod l. k. 95 w Horodyławicach położonego wykazem hipotecznym 207 objętego dłużnika sp. Ołeksy Sukmanisty własnego, w trzech na dzień 11 wsiy września, 11 13ty października, 11 17ty listopada 1881 o godzinie 10tej rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 660 zł. w. a. poręczne 66 zł. w. a., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, którzyby na pokrycie wszelkich należności rządowych i ubezpieczonych wierzytelaści wystarczała, że dla wierzyteli, którymby uchwała sprzedaż dozwolająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 1szym grudnia 1880 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza pana Teodora Wadowskiego c. notaryusza został, że nakoniec wyciąg hipoteczny o zaległości podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można. Z c. k. Sądu powiatowego

W Bóbrce dnia 12 lipca 1881.

(5502 3—3) **E d y k t.**

L. 7122. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu Zacharyasza Vitriola i Blumę Vitriolową, że w sprawie tabularnej Eustachego ks. Sanguszki o intabulację wykreślenie prawa zastawu dla sumy 100 zł. m. k. z przyn. w stanie biernym realności pod l. 72 na Zabłociu położonej, Zacharyasza i Blumy Vitriolów własnej ciężącego, kuratorem adwokata Dra Eliasza Goldhamera z substytucyjną adwokata Dra Bronisława Gałęckiego ustanowili i temuż uchwały tabularne z dnia 18 listopada 1880 l. 15017 dla nich przeznaczone a w powyższej sprawie zapadłe, doręczył.

W Tarnowie dnia 17 czerwca 1881.

(5518 3—3) **E d y k t.**

L. 5418. W dniach 29 sierpnia 1881, 11 października 1881 i 14 listopada 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 41/43 w Zarajsku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Hnatowi Gaudun synowi Hrycia pto. 433 zł. 70 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1000 zł., wadyum 100 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosaądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miej. dlg. Sąd powiatowy Sambor dnia 20 czerwca 1881.

(5504 3—3) **E d y k t.**

L. 1168. W sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Józefowi i Maryannie Zajacom o zapłacenie 178 złr. 33 ct. w. a. z pn., odbędzie się w budynku sądowym w dniu 6 września 1881 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. 106 i 74 ks. gr. Karniowiec objętych.

Posiadłości te i niżej ceny szacunkowej 500 złr. sprzedane być mogą.

Wadyum wynosi 50. złr.

Reszta warunków w sądzie do przejrzania

C. k. Sąd powiatowy Chrzanów dnia 30 maja 1881.

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w depozycie Sądu tegoż znajdują się następujące masy przeszło 30 lat przechowane:

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	M a s a d e p o z y t o w a	Tom i stronnica księgi głównej	Depozyt składa się z								Ulokowano w kasie depozytów państwowych	Z a p i s k i		
				gotówki	Obligacje		książeczek kasy oszczędności	kosztowności	zł.	ct.					
					państwowych i krajowych	prywatnych					zł.			ct.	zł.
1	23/3 1850 L. 8784	Wierzycieli na sumie 300.000 zł. pol. przedtem w stanie biernym dóbr Białykamień i Pomorzany ciężącej zahipotekowanych	B. I. p. 15	1	55										
2	19/6 1850 L. 17403	Bryglewicz Wojciech	B. I. 90	13	38										
3	L. 4364/45 Mag.	Bardach Mojżesz	B. I. 178	11 w srebrze	50 5	60			82	3				Obligacje nr. 48324 na 50 zł. " 178075 na 10 zł. i książeczki nr. 24898, 2980 i 26891.	
4	L. 13111/45 Mag.	Beglückter Abraham	B. I. 179								1	52		łyżeczka	
5	30/1 1847 L. 1938/47 Mag.	Józefa hr. Dzieduszyckiego przeciw Benkendorf Samuel i Roche o 180 # a względnie wierzycieli hip. połowy realności nr. 7 ³ / ₄	B. I. 184	1	50	83	93								
6	L. 28897/49 Mag.	Böhm Karol	B. I. 190		1/2 96				9	56				nr. książeczki 9251.	
7	16/1 1850 L. 1380	Brandstätter Antoni	B. I. 89						261	57				" " 28440 i 2710.	
8	14/10 1850 L. 29664	Czapański Antoni	C. I. 4						9	99				" " 20512.	
9	16/3 1814 L. 5303 9/12 1851 L. 34578	Spadkobierców Czosnowskiego Szymona i Agaty a to: Jakóba Czosnowskiego, Katarzyny Żurawowskiej, Anny Urbańskiej i Maryanny hr. Starzewskiej	C. I. 6	40	78										
10	19/7 1851 L. 16421/Mag.	Czasbeck Wilhelm	C. I. 84	18	1/2 39										
11	2/3 1850 L. 5073 Mag.	Chamajdes Mojżesz	C. I. 107			89	1								
12	14/10 1850 L. 29665	Dąbrowski Paweł	D. I. 14						46	95				nr. książeczki 20579.	
13	2/3 1850 L. 5074 Mag	Eitelberger Karol	E. I. 18			40			57	26				nr. książeczki 26917, 4499, 25645 i 4872. nr. obligacyi 161692 do 161695.	
14	18/11 1843 L. 386 Mag. 17989/71	Ehrlich Józef	E. I. 23						20	5				nr. książeczki 2116.	
15	13/7 1832 Mag. 13636	Fischler Joel	F. I. 44								10	41		dwie łyżki srebrne.	
16	L. 19313/50 14/10 1850 L. 2966	Gołębski Jan	G. I. 2						7	66				nr. książeczki 13765.	
17	28/10 1845 L. 32739	Gwinczewska Marya	G. I. 25						198	62				" " 5110 i 5111.	
18	21/5 1850 i. 14343	Gilewicz	G. I. 30	8	76										
19	24/12 1842 L. 23216 Mag. vid. nr. 22363	Grabscheid Lobl	G. I. 70			167	1/2 6			82				nr. obligacyi 2826, nr. książeczki 20203.	
20	15/10 1842 L. 22512 Mag.	Grabowski Jan	G. I. 77	6	1/2 64										
21	9/4 1846 L. 3421 Mag. camb.	Goldstaub Beile Rachel	G. I. 90	12	13										
22	23/8 1850 L. 19270 Mag.	Gisges Joannes	G. I. 94	4	1/2 61										
23	28/11 1849 L. 35133	Hennig Frydryk	H. I. 3						103	96				nr. książeczki 13767.	
24	14/10 1850 L. 29668	Huppen Kaspar	H. I. 5						52	8				" " 13764.	
25	24/2 1818 L. 3672 L. 36085/51	Hebmann i Kozicki	H. I. 7	108	4										
26	30/9 1850 L. 20839/Mag.	Hescheles Joel	H. I. 83	3	15										
27	7/12 1850 L. 27447 Mag.	Hochenalten Handel	H. I. 84			56	92	1/2 22						nr. obligacyi 2909.	
28	12/4 1851 L. 8513	Husarewicz Jan	H. I. 85			1/2 19									
29	5/9 1850 L. 11940 Mag.	Janiszewski Wojciech	J. I. 61	19	26										
30	25/1 1837 L. 35195/36	Kołączyński Franciszek	K. II. 75								42	18		nr. efektu 1333.	
31	14/10 1850 L. 29671—19313/50	Kołatrowicz Wojciech	K. I. 26						24	74				nr. książeczki 14198.	
32	14/10 1850 L. 29673	Kwasadkiewicz Timoteusz	K. I. 29						16	70				" " 14202.	
33	16/12 1850 L. 35941	Kraiński Józef	K. I. 66	1	90				91	46				" " 2035.	

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	M a s a d e p o z y t o w a	Tom i stronnica księgi głównej	Depozyt składa się z								Ulokowano w kasie depozytów państwowych	U w a g a.		
				gotówki		Obligacje		książeczek kasy oszczędności		kosztowności					
				zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.			zł.	ct.
70	L. 3343 i 9717 4/2 1850	Siemianowicz Jędrzej	S. I. 43 S. II. 70	3	76										
71	L. 35946 16/12 1850	Stecyszyn Iwan	S. I. 60 S. II. 149	5	$\frac{1}{2}$ 28										
72	L. 1961 21/1 1850	Semkowicz Jan	S. I. 62 S. II. 165	8	$\frac{1}{2}$ 61										
73	L. 21649 19/6 1842	Strzenne Katarzyna	S. I. 73 S. III. 25	4	36			101							nr. książeczki 2714.
74	L. 2736 29/1 1850	Selzer Izrael	S. I. 99 S. III. 87	2	$\frac{1}{2}$ 43										nr. książeczki 22019, 20695, 22748, 36515, 38586, 45198, 37537, 33584. Listy zastawne nr. 6008, 6010, 14741, 22640, 2400, 2683.
75	L. 34373 21/11 1850	Sulatycki vel Szulajski Maciej	S. I. 98 S. III. 93			1000		1871	86						
76	L. 609 Mag. 11/1 1851	Serz Zofia	S. I. 156 S. V. 119	1	45										
77	L. 4582/45 Mag. 27/2 1846	Schirl Katarzyna	S. I. 214 S. VI. 97							6	$\frac{1}{2}$ 12				
78	L. 29898 16/10 1850	Tarnawiecki Józef	T. I. 4 T. I. 24					38	39						nr. książeczki 23700.
79	L. 10179 10/5 1815 L. 27169 18/12 1821	Tański Matiasz Nałęcz	T. I. 6 T. I. 28									39	$\frac{3}{4}$ 21		nr. efektu 1963.
80	L. 29899 16/10 1850	Tokajewski Franciszek	T. I. 10 T. I. 38					2	80						nr. książeczki 23703.
81	L. 27169 18/12 1821	Tański Matiasz	T. I. 8					33	43			84	$\frac{3}{4}$ 32		efekt nr. 1963, nr. książeczki 23702.
82	L. 7681/36 Mag.	Taxalny fundusz lwowski	T. I. 67 T. II. 43					3	72						nr. książeczki 8939, urząd taxalny tarnowski nadesłał 1 zł. 51 ct. i z tej sumy urosło 3 zł. 72 ct.
83	L. 5521/39 Mag.	Taxalny fundusz z masy Teo- dorowiczów	T. I. 70 T. II. 49	4	64										Pozostałość po zapłaceniu taksy.
84	L. 792/41 Mag.	Taxalny fundusz civil.	T. I. 71 T. II. 51	2	86										Ta suma pochodzi ze sprzedanych ruchomości.
85	L. 22726/44	Taxalny fundusz z masy Kiss.	T. I. 79 T. II. 61					2	42						nr. książeczki 9280.
86	L. 18834 19/7 1850	Wiśniowska Marya	W. I. 18 W. I. 136							56	$\frac{1}{2}$ 8				efekt nr. 1963.
87	L. 29900 16/10 1850	Wład Józef	W. I. 40 W. II. 7					204	23						nr. książeczki 23726.
88	L. 11424 14/4 1845	Włodek Tekla	W. I. 45 W. II. 10	84	98										
89	L. 4808 12/2 1851	Wilezek Katarzyna	W. I. 55 W. II. 49	1	93										
90	L. 7145 3/3 1851	Woczyński Jan	W. I. 56 W. II. 51	6	35										
91	L. 5367/48 Mag	Wirska Julia	W. I. 124 W. III. 151		$\frac{1}{2}$			14	19						nr. książeczki 18283.
92	L. 689/50 Mag.	Wohlfeil Kazimierz	W. I. 128 W. III. 161			220		267	57						nr. książeczki 19585, 3413, 37906. Oblig. nr. 170034, 170035.
93	L. 9723/50 Mag. 18/7 1850	Witwicki Jan	W. I. 130 W. III. 163	94	50	$\frac{1}{2}$ 157	46								nr. obligacji 2884.
94	L. 27445 Mag. 7/12 1850	Wimmer i syn dom handlowy	W. I. 131 W. III. 163					52	5						nr. książeczki 5584.
95	L. 29074 Mag. 20/12 1850	Weinberg Hersch	W. I. 132 W. III. 165	2	$\frac{1}{2}$ 48										
96	1/12 1834	Wojnarowski Ignacy	W. I. 19 W. I. 138	24	45										
97	L. 29901 16/10 1850	Zarwański Stanisław	Z. I. 7 Z. I. 54					9	47						nr. książeczki 23835.
98	L. 20132 1/8 1848	Zurowski Władysław	Z. I. 40 Z. II. 9	2	66										
99	L. 23672/45	Zalewski Walenty	Z. I. 59 Z. II. 95	6	89			597	6						nr. książeczki 50291.

Edyktem niniejszym wzywa się każdego, ktoby do wykazanych depozytów rościł sobie pretensye, aby w przeciągu jednego roku, 6ciu tygodni i 3 dni do Sądu tutejszego się zgłosił i swe prawa wykazał, ile ze po upływie oznaczonego niniejszem terminie depozyta te bądź w depozycie, bądź w funduszu umorzenia długów państwowych, bądź też w kasie oszczędności umorzone z gotówki, obligacji, rewersów lub kosztowności się składające za przepadłe uznane i funduszowi przepadłości wydane będą.

Lwów, dnia 9. Lipca 1881.

(5562 1-3) **Auktumachung.**
 Zl. 14.988. Vom f. f. Bezirksgerichte Drobobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Befriedigung der Summe von 35 fl. ö. W. die exekutive Versteigerung der der liegenden Nachlassmasse, des Jan v. Atran eigenthümlich gehörigen Sub N. 125 alt/181 neu Litznianski in Drobobycz gelegenen feinen Tabularkörper bildenden Realität zu Gunsten des Herrsch Chajes bewilligt und zur Durchführung dieser Lizitation werden 3 Termine u. z. am 8 August, am 5 September und am 27 September 1881 jedesmal um 10 Uhr Vormittag im B. Nr. 6 unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Zum Auktionspreis wird der gerichtliche Schätzungswert 730 fl. ö. W. angenommen.
2. Lizitationslustige haben 73 fl. ö. W. vor Beginn der Lizitation entweder baar oder in gesetzlich cautionfähigen Obligationen, der Lizitationskommission alsadium zu übergeben, welches den Richterstehern nach Schluß der Lizitation rückgestellt hingegen, dem Ersteher sofern es im Baaren bestehen sollte in dem Kaufpreis eingerechnet werden wird.
3. Zur Lizitation werden 4 Termine bestimmt und die Realität beim ersten und zweiten nur um oder über, hingegen beim dritten auch unter dem Schätzungswerte verkauft.
4. Ersteher hat den Kaufpreis 14 Tagen nachdem der das Lizitationsprotokoll zur Wissenhaft nehmende Bescheid rechtskräftig werden wird um so gewisser, bei Gericht zu erlegen als sonst dasadium zu Gunsten, der Hypothekgläubiger verfallt und auf seine Gefahr und Kosten die Realität relicitirt und in einem einzigen Termine um jeden Preis verkauft wird.
5. Erst nachdem Ersteher alle Verpflichtungen erfüllen wird, wird ihm das Eigenthumsdekret ausfertigert und die Realität in Besitz übergeben.
6. Bezüglich der Grenzen und Beschaffenheit der Realität werden Kauflustige auf die Pfändungs und Schätzungsprotokolle gewiesen.

Hievon werden sämtliche Interessenten zu eigenen Händen, und alle diejenigen Gläubiger welche erst nach dem 30 Juni 1881 dingliche Rechte, auf die schuldnerische Realität Nr. 125 alt/181 neu erwerben sollten, ferner denen der zu erfüllende Versteigerungsbescheid und die weiteren in dieser Angelegenheit zu erfüllenden Bescheide aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten, zu Händen des Kurators Dr. Lopuszanski verständig.

Drobobycz am 4 Juli 1881.

(5569 1-3) **E d y k t.**
 L. 3437 C. k. Sąd powiatowy przeprowadzi w dniach 12 września, 13 października i 17 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem, publiczną licytacyjną połowę realności pod l. wykazu hipotecznego 41 w Rządziawowicach położonej, na zaspokojenia pretensyj Kantoru hr. Reya w Mielecu w kwocie 37 zł.
 Cena wywołania wynosi 68 zł.
 Wadyum 7 zł.
 Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem dr. Brandt.

Wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.
 Mielec dnia 25 czerwca 1881.

(5568 1-3) **E d y k t.**
 L. 2952 C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Beniasa że uchwała tabularna z dnia 10 maja 1880 l. 736 dozwalają a intabulacji prawa zastawu dla sumy 150 zł. na karce dacych ciężarów ciała hipotecznego wykazem hip. l. 89 objętego w Rządziawowicach położonego Wojciecha Beniasa własnością będącego na rzecz c. k. uprz. galie. Zakładu kredytowego wrocławskiego ustanowionemu dla Wojciecha Beniasa kuratorowi adwokatowi drowi Brandtowi doręczone zostały.

Mielec dnia 17 czerwca 1881.

(5559 1-3) **E d y k t.**
 L. 8351. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Dra Augusta Nowaka wskiego z miejsca pobytu nieznanego, że przy Elster przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej proszę wnieść, któremu sądownie uchwała z dnia 27 lipca 1881 l. 8351 zadostuczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla niego kuratora w osobie p. adwokata Felsztyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra Łużeckiego i poleca mu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi wezas przedstawił, inaczey skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 27 lipca 1881.

(5553 1-3) **Ogłoszenie.**
 L. 9977. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 170 zł. w. a. z p. na rzecz Ignacego Hechtera odbędzie się dnia 6 września, 11 października i 15 listopada 1881 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż sumy 1500 zł. w. a. dłużniczeki Estery Feige Rosenzweig zam. Glesner własnej jak Dom. V civ. pag. 114 n. 16 on. na części realności l.

66/1157 w Tarnopolu i połowy z murowanego kramiku i połowy podziemnej piwnicy bez Nr. w Tarnopolu Kalmana Glesner intabulowanej
 Cena wywołania, poniżej której ta sama na dwóh pierwszych terminach sprzedana nie będzie 1500 zł. a. w.
 Wadyum 150 zł. w. a.
 Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
 Tarnopol 25 lipca 1881.

(5570 1-3) **E d y k t.**
 L. 1601. C. k. Sąd powiatowy w Skawinie donosi do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Deresa przeciwko Katarzynie Deresowej i spółnikom o zniesienia współwłasności realności wyk. hip. 34 gm. kat. Kobierzyn egzekucyjną sprzedaż realności pod l. wyk. hip. 34 gm. kat. Kobierzyn położoną na 605 zł. w. a. oszacowaną na dzień 16 sierpnia i 20 września 1881 o godzinie 10tej rano w kancelaryi sądowej rozpisana została.
 Cenę wywołania stanowi kwota 605 zł. wadyum 10 zł.
 Wykaz hip. i warunki licytacyjne można w kancelaryi sądowej przejrzeć
 C. k. Sąd powiatowy
 Skawina 21 czerwca 1881.

(5571 1-3) **E d y k t.**
 L. 10355 C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Sosi Schechter w kwocie 150 zł. w. a. z p. zostanie przeprowadzona w tutejszym sądzie licytacyjna sprzedaż hipotecznego Judy Schwarzberg własnego wykazu m. i. 899 gminy Jezierzna objętego w terminach dnia 29 sierpnia 1881, dnia 27 września 1881 i dnia 25 października 1881, każdym razem o godzinie 10ej przed południem z tem, że wzmiankowane ciało hipoteczne na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej tejże najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie.
 Cena szacunkowa wynosi kwotę 200 zł. wadyum zaś 20 zł. w. a.

Akt oszacowania i reszta warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.
 O niniejszej licytacji zawiadamia sąd prokurator Sosi Auerbach, dłużnika Judy Schwarzberg, tudzież Eisika Czeczkes, c. k. prokuratorę skarbu imieniem Wysokiego Skarbu i c. k. główny urząd podatkowy w Złoczowie, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego tj. po dniu 20 grudnia 1880 hipotekę byli uzyskali, do rąk równocześnie ustanowionego kuratora w osobie p. Mikołaja Krasowskię w Zborowie.

Zborów dnia 4 lutego 1881.

(5565 1-3) **Obwieszczenie.**
 L. 3536 Na dniu 9 sierpnia i 9 września 1881 każdym razem o 10tej godzinie w zabudowaniu sądowym, odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności i całego ogrodu z pod l. k. 335 w Korczyn jak Tem. III pag 700, Sary Fessel własnych na rzecz masy konkursowej Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lwowie pto. 271 zł. 74 ct. w. a. z p. przy obydwóch terminach li za lub wyżej c. n. szacunkowej 1100 zł. w. a., wadyum 110 zł. w. a.
 Reszta warunków w registraturze do przegladu.

W razie niesprzedania przy powyższych terminach, do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 30 września 1881 o 10tej godzinie rano.
 O czym się interesowanych tak wiadomych do własnych rąk, jak i niewiadomych do rąk kuratora w osobie pana Sabina Lewińskiego w Krośnie ustanowionego powiadamia.

C. k. Sąd powiatowy
 Krosno dnia 10 maja 1881.

(5566 1-3) **E d y k t.**
 L. 4638 Dnia 23 sierpnia, 23 września 24 października 1881 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 22 w Targowiskach położonej Tomasza i Michała Kulaszowskich własnej ciała hipotecznego niemającej, w sprawie Towarzystwa szlacheckiego w Krosnie pto. resztującej kwoty 122 zł. z p.
 Cena szacunkowa i wywołania 840 zł. wal. austr.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora pana Alojzego Pietrzyckiego.
 Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i oszacowania w ts. registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy
 Krosno dnia 30 czerwca 1881.

(5564 1-3) **E d y k t.**
 L. 4433. Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Marcina Matuszyczaka w Międzybrodziu Kobiernickim pod l. k. 3 położonej na pokrycie kosztów Tomasza Pielesza w sumie 22 zł. 96 1/2 ct. z p. w sądzie w 3 terminach w dniach 29 sierpnia, 26 września i 31 października 1881 każdym razem o godzinie 10tej rano.
 Cena wywołania 768 zł. 10 ct.
 Wadyum 76 zł. 81 ct.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono Kazimierza Gojskiego w Kętach.
 Kęty 24 lipca 1881.

(5563 1-3) **E d y k t.**
 L. 4324. Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną sprzedaż połowy realności Ignacego Gazlika w Piszarzowicach pod l. k. 65 położonej na pokrycie pretensyj Jana Handlika w resztującej sumie 50 zł. z p. w sądzie w 3 terminach w dniach 29 sierpnia, 26 września i 31 października 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.
 Cena wywołania 2057 zł. 75 ct.
 Wadyum 206 zł.
 Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono Kazimierza Gojskiego w Kętach.
 Kęty 24 lipca 1881.

(5580 1-3) **K o n k u r s.**
 L. 271. W obrębie galic. c. k. dyrekcji lasów i domen jest do obsadzenia posada elewa leśnictwa z rocznem adjutum 500 zł. wal. austr.
 Podania udowadniające wiek, fizyczną zdolność do służby odbyte nauki, ogólne tudzież zawodowe, dalej znajomość języków krajowych i niemieckiego, niemniej dotychczasowe zatrudnienie wnieść należy w drodze przepisanej do 2go września b. r. do c. k. dyrekcji lasów i domen w Boleszowie.
 Boleszów dnia 1 sierpnia 1881.

(5561 1-3) **Ogłoszenie licytacyi.**
 W dniach 30 sierpnia, 15 września, i 28 września 1881, godzina 11 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze 2 egzekucyjna licytacyjna realności l. tab. 475/kons. 639, tab. 474/kons. 938, i 2/3 części realności l. tab. 473/kons. 637, w Brodach położonych Dawida Rubel własnych, celem zaspokojenia pretensyj galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 4347 zł. 45 ct. z p.
 Realności te niżej ceny wywołania 11500 zł. sprzedane nie będą.
 Wadyum 1150 zł.
 Reszta warunków i wyciąg hipoteczny można w sądzie przejrzeć.

W razie niemożności sprzedania ustanowia się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 28 września 1881, godzinę 11 po południu z oznajmieniem, że niestający w terminie wierzyciele hipoteczni, jako do własności głosów stających przystępujący uważani będą.
 Niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika zastępuje kurator adwokat Ornstein, zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu: Berla, Fagę i G-dla Gabes, były brodzki dom handlowy W. Lothringer & Comp. Leona Loebła Tarubitz, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 8 października 1877 do tabuli weszli, lub któryby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być wcześniej doręczone, kurator adwokat Dr. Edward Weisstein.

C. k. sąd powiatowy.
 Brody 18 czerwca 1881.

(5558 1-3) **E d y k t.**
 L. 2869 C. k. sąd obwodowy w Kłomyi jako władza spadku po szymonie Landmann pstraktującą powiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Pesie Landman zaręcz. Resel, że stosownie uchwała z dnia 24 marca 1881 l. 2869 ustanowiono dla niej kuratora w osobie adw. Dr. Rascha w Kłomyi i wzywa ją zarazem, aby w przeciągu jednego roku do spadku tego się zgłosiła, iże w razie przeciwnym przyznanie spadku na podstawie klarycyi przez jej kuratora złożyć się mającej.
 Kłomyja dnia 21 lipca 1881.

(5578 1-3) **K o n k u r s.**
 L. 5624. Posada rady c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie ze systemizowanymi nalezytsciami VI klasy rangi jest do obsadzenia.
 Ubiegający się wniosą swoje nalezytscie udokumentownie podania w przepisanej drodze do końca sierpnia 1881 do Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie.
 Lwów 3 sierpnia 1881.

(5489) **Erkenntnis.**
 Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidium hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 3434 der Zeitschrift „Deutsche Zeitung“ ddo 26 Juli 1881 unter dem Titel: „Wiens Witzblätter der Josephinischen Zeit“ enthaltenen Feuilletons in den Stellen mit der Aufschrift „An Bifetten“ von „Bifette“ bis „das schwilt“ und mit der Aufschrift „Anfeddichen vom Kaiser Joseph“ von „der Monarch“ bis „zu bedienen“ das Vergehen nach § 516 St. G., und ferner in der Stelle mit der Aufschrift „Der Fußfuß beim Papste“ von „Johann sah“ bis „füßen muß“ das Vergehen nach § 303 St. G. bearbeitet und es wird nach § 493 St. B. D das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen.
 Wien, am 27 Juli 1881.
 Weittenhiller m p
 L. v. Heidt m. p

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht zu Wien als Präsidium

hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 13 und 14 der Zeitschrift „Bezirks-Revue“ ddo 26 Juli 1881 mit der Aufschrift „Reichsrathsabgeordneter Wiesenburg vor seinen Wählern“ enthaltenen Aufsatzes in den mit den Worten „als seiner Zeit“, „als die Verhandlungen über das Schulgesetz“, „vermöge dieses fortwährenden Schachers“, die großangelegte Action“, „Es ist merkwürdig, Welch' hohes Ansehen“ beginnenden Stellen das Vergehen nach § 300 St. G. begründet und es wird nach § 493 St. B. D das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen.
 Wien, am 27 Juli 1881.
 Weittenhiller m p
 L. v. Heidt m. p

(5493 3-3) **E d i f t.** Zl 4722
 Vom f. f. städtisch delegirten Bezirksgerichte in Kolomea wird in Executionsfache des Henzel Glatt gegen Dmytro Deszuck pto. 7 fl. 4 fl. 90 fr. und 12 fl. 48 fl. ö. W. die exekutive Versteigerung der laut Protokoll vom 25 Juli 1878 Zl. 12511 gepfändeten und abgehängten, sub N. 366 in Kamionki wielkie gelegenen dem Schuldner Dmytro Deszuck eigenthümlich gehörigen feinen Tabularkörper bildenden Realität bewilligt mit dem, daß zur Bornahme dieser Lizitation 3 Termine auf den 2 September, 5 Oktober und 10 November 1881, jedesmal um 10 Uhr Früh bestimmt und daß bei den zwei ersten Terminen diese Realität nur über oder um den Schätzungspreis beim dritten auch unter demselben veräußert werden wird.

Schätzungspreis 137 fl.
 adium 13 fl. 70 fr.
 Kolomea am 30 Mai 1881.

(5410 2-3) **E d y k t.**
 L. 11444. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że: I dla gmin katastralnych następujących: Ranizów z kolonią Ranis hau, w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie; Dąbrowica z miejscowością Słązaki, Kasaki, Marki, Karolówka, Zawodziany, Pogęby, Borek i Zazajcie w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu; Mostki w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu; Bachowice w okręgu Sądu powiatowego w Wadowicach; Wola Zyrawowska. Kawęczyn w okręgu sądu powiatowego w Dębiey; Trześnia w okręgu sądu powiatowego w Mielecu;

Jaworzno w okręgu sądu powiatowego w Chrzawowie; Rybień, Popardowa w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu; Okrajnik w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu; Podgórska wola w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Tarnowie; Zakliczyn w okręgu sądu powiatowego w Wojniczcu;

Glinik polski w okręgu sądu powiatowego w Jasie; Mrowla w okręgu sądu powiatowego w Głogowie; Miasto Bochnia w okręgu sądu powiatowego w B chei; Falkowa w okręgu sądu powiatowego w Cieżkowicach; iż II dla następujących posiadłości czyli majątności tabularnych (dworskich) w okręgu sądu obwodowego w Tarnowie;

Brzeziny średnie także podkościelne zwane, Brzeziny dolne przyległość do Brzeziny średnich, Brzeziny górne także zasadnie i dolne zwane i Brzeziny górne w gmiecie katastralnej Brzeziny w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach; położonych otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 26 lutego 1880 l. 2150 do zgłoszenia praw rzeczowych, czynszowych się do nieruchomości wymienionem księgami gruntowymi objętych, z dniem 31 maja 1881, dalej nowe wykazy tabularne, względem których termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 20 maja 1879 l. 3966 do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości wymienionymi wykazami tabularnymi objętych, upłynął.
 Wzywa się zatem wszystkich, którzy, przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach względnie wykazach tabularnych uskuteczzonego, w sprawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w ezasokresie do dnia 30 kwietnia 1882 włączniny, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu leży dotycząca gmina katastralna a co do wyzazów tabularnych w sądzie obwodowym w Tarnowie zgłosili, gdyż inaczey wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.
 O trzeza się przy tem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.
 Kraków 6 lipca 1881.

Edykt
L. 8542. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecna Różę Jankowa, że przeciw niej naraz zapłaty sumy 240 złr. z p. n. na rzecz Gastawa Steinera i spółki wydanych i ustanowionemu dla niej kuratorowi adwokatowi dr. Szydłowskiemu doręczonym został, któremu swej informacji udzielił lub innego pełnomocnika sądowni wskazać ma.
Stanisławów 27go lipca 1881.

Doniesienia prywatne.

Nauczyciel prywatny

z kilkuletnią praktyką, żyje sobie od 1go września r. b. począwszy, objął także posadę, udzielając przedmioty ze szkół elementarnych, niższych gimnazjalnych i wyższych realnych z konwersacją i językiem wykładowym polskim lub niemieckim — w stolicy lub na prowincyi. — ADRES: R. poste restante **Jarosław.** (5572)

Morele

4 1/2 kło. Ca. 110—115 sztuk franco zł. 2—2.25
4 1/2 " **Bryndzy** 2.90
Broszkwinie koto 15go września wysłać rozpocznę. (5522 2—5)

Tomasz Gurowicz

Königsgasse Nr. 11 Budapest.

K. k. priv. allgemeine

österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 1 August 1881 stattgehabten ersten Ziehung der 4 1/2%igen 50 jährigen Gold-Pfandbriefe- der k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt wurden nachfolgende Numern gezogen:

- a fl. 100: Nr. 310, 414, 652, 1299, 1558, 1925, 2005, 2330, 2342, 2409, 2596, 3023, 3117, 3513, 3787, 3793, 4466, 4824, 5544, 5782, 6044.
- a fl. 200: Nr. 1480, 2741, 2935, 3175, 3419, 3715, 3751, 3863, 3926, 4454.
- a fl. 500: Nr. 89, 471, 747, 1497, 2641, 3441, 3518, 3736.
- a fl. 1000: Nr. 114, 181, 351, 414, 910, 1074, 2461, 2520, 2523, 2879, 3002, 3624, 4680, 5184, 6857, 7487, 7740, 8211, 8778, 8801, 8850, 9232, 9330, 10.202, 10.474, 10.845, 11.134, 11.143, 11.233, 11.242, 11.410, 11.766, 12.063, 12.546, 12.891, 12.955, 13.168, 13.508, 13.519, 13.538, 13.547, 13.751.
- a fl. 10.000: Nr. 162, 226, 360, 928, 1120.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1 November 1881 an bei den Cassen der Gesellschaft in Wien und Paris in Goldfranken fern in Deutschland in deutscher Reichswährung, und zwar im Verhältnis von 405 Mark gleich 200 österr. Goldgulden resp 500 Francs

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. November 1881 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 116 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

WIEN, 2 August 1881. 5575
Von der Drection.

L. 621. (5547 2—3)

Krajowa wyższa szkoła rolnicza w Dublanach.

Wykłady roku szkolnego 1881/2 rozpoczynają się z dniem 8go września r. b. Zgłoszenia o przyjęcie wniesione być mają najdalej do dnia 1 września 1881 do podpisanej Dyrekyi, która bliższych objaśnień każdego czasu udziela.

Dublany p. Lwów.
Dyrekeya

krajowych szkół rolniczych.

Przewyborne przez „Sues” sprowadzane

Herbaty chińskie

- a mianowicie: Cena za 1/2 kilo
- Nr. 1. Tazsu, żółtokwiatowa aromat. zł. 4.40
 - Nr. 2. Jantozau, białokwiatowa arom. zł. 3.60
 - Nr. 3. Nandzyn, czarna aromatyczna zł. 2.—
 - Nr. 4. Sonehong, „mała narkot.” zł. 2.50
 - Nr. 5. Congo, czarna familijna zł. 1.80
 - Nr. 6. Woslewi z herbaty zł. 1.20
 - Nr. 7. „ z najlepszych herbat zł. 1.50

Kawa po taniach starych cenach, (2114 41—?) najtaniej w handlu

St. Markiewicza

Z ambaru Wł. Łeńdzkiego ul. Garneckiego 12 dwa Włoczek.

Poszukiwany jest nauczyciel domowy

do dwóch uczniów niższego gimnazjum. Zgłoszenia przyjmuje księgarnia p. M. MICHTY w Kołomyi. (5573 1—3)

Poszukuje się majątku ziemskiego

do kupna w wschodniej Galicyi. — Proszę adresować: „Do Przełożonej szkoły, Plac Maryacki l. 6 i 7.” (5577 1—3)

Otwarcie 10 lipca 1881.

Fabryka firmy **L. i C. Hardtmuth** w Budweis urządziła skład

pieców kaflowych

we Lwowie (4684 17-20)

ulica Akademicka liczba 3.

Instytut naukowy

przy ulicy Piekarskiej l. 21

będzie z dniem 1go września b. r. rozszerzony o jeden oddział. — Do oddziału tego przyjmowani będą uczniowie uczący się do szkół średnich, na mieszkanie w pensyonacie, lub też jako dochodzący. Uczniowie ci będą mieli stałych korepetytorów — rzeczywistych nauczycieli szkół średnich i będą nosić mundur zakładowy z odznakami pilności. — Nauka praktyczna niemieckiego języka odbywać się będzie codziennie.

Ze względu na fakt niezaprzeczony, że wielu uczniów, opuszczających rok rocznie szkoły w skutek niedostatecznych not w postępie, nie doszłoby do tej ostateczności przy odpowiedniej pomocy i opiece takiej sama szkoła publiczna, uczniom, szczególnie mniej uzdolnionym żadną miarą dać nie może, jest taka instytucja nie tylko bardzo na czasie, ale i nader pożądana i potrzebna, zwłaszcza w dzisiejszych czasach, gdzie kategorycznym warunkiem osiągnięcia jakiegokolwiek stanowiska, zapewniającego byt w przyszłości, jest conajmniej, ukończenie szkół średnich. Zakład wykonywać będzie obowiązki przepisane go nadzoru szkolnego

Do kursu przygotowawczego wojskowego przyjmuje się jak dawniej kandydatów do egzaminów: na jednorocznych ochotników, do szkół kadetkich i do wszystkich c. k. zakładów wojskowych.

Przy Zakładzie jest ogród z przyborami do gimnastyki. Ćwiczenia tak dla pensjonistów jako też dla dochodzących bezpłatnie. Prócz tego można w Zakładzie pobierać naukę szermierki, konnej jazdy, francuskiego języka, muzyki i śpiewu.

Bliższych szczegółów udziela Dyrektor Zakładu codzień od 5 do 7 godz. po południu

F. Koestlich Dyrektor Zakładu. (5228 4—7)

SKAMATYZ
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem na rok 1881

nabyć można po cenie 2 zł. 50 ct. w Ekspedycyi „GAZETY LWOWSKIEJ.” Zamiejscowi zechcą przelać 2 zł. 75 ct. z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Skamatyza przesyłamy tylko za niżej oznaczoną kwotą i z góry. Za pobraniem nakładów nie przesyłamy Skamatyza.

Wyszczególnione trzema medalami zasługi i listem pochwalnym.

- Kadzidło warszawskie.** Polane na gorące żelazo lub na rozżarzoną łyżkę, wydaje bardzo przyjemny, miły i długo trwający zapach. Kadzidło warszawskie jest bardzo lubiane przez osoby nieznoszące ostrych i silnych odorów, które często sprowadzają ból głowy, natomiast kadzidło warszawskie oznacza się łagodnym i delikatnym zapachem, który jest w salonach bardzo pożądanym. 50 ct. i 1.—
- Kadzidło salonowe.** Używa się zapomocą rozpylacza, odświeża powietrze, i daje bardzo przyjemną i delikatną woń, z wielkiem powodzeniem nawet w największych salonach jest używane. Cena flakonika 30 i —60
- Papierki do kadzenia** najprzedniejsze sztuka 3 ct. tuzin —30
- Octet aromatyczny** służy do odświeżania powietrza; polany na gorącą blachę wydaje przyjemny octowo aromatyczny zapach. Cena —30
- Cezarin.** Niezawodny środek na wygnbienie nagniotków. Po 5ciu letniem doświadczeniu i ustawicznym przemysłowaniu udało mi się nareszcie wynaleść niezawodny, zupełnie nieszkodliwy środek na wyniszczenie nagniotek. Środek ten przy nader prostem użyciu, usuwa nagniotki raz na zawsze, skóry nie obraża, nie sprawia żadnej dolegliwości, przeciwnie ból i pieczenie jakie sprawiają nagniotki, zupełnie ustają. Cena —40

J. Ihnatowicz

mag. farm. i chemik sądowy. (1527 26—?)

Fabryka we Lwowie. Filia w Krakowie Sukiennice l. 20.

Chega wielostronnym żądaniom P. T. gospodarzy większych i mniejszych posiadłości jako też przemysłowców zadość uczynić, urządziłem tu w Tarnopolu przy ulicy Mikulinieckiej

warstata mechaniczny,

w którym wykonuję najdokładniej wszelkie reparacye maszyn parowych i wodnych, oraz wszelkich narzędzi rolniczych. podejmuję się również montowania i zupełnego urządzania młynów, gorzeln, tartaków, browarów, wodociągów, waterklozetów, pomp, siławek i wielu innych robót w zakres mechaniki oraz fabrycznego ślusarstwa i kowalstwa wchodzących.

Sprowadziwszy specjalnie w zawodzie mechaniki wykształconych ludzi, mogę z całą sumieniem i z całą pewnością polecić.

Sądzę, że tym tak pożytecznym zakładem oszczędzę P. T. posiadaczom lokomobil, młocarń, młynów, tartaków, gorzeln i t. p. kosztów frachtowych, głównie zaś straty czasu i wiele innych trudności, wynikających przy wysyłkach maszyn lub części i tychże do naprawy o mil kilkanaście. Na łaskawę żądanie wysyłam także zdolnych egzaminowanych monterów dla uskutecznienia mniejszych reparacyj na miejscu po najumiarkowanych cenach. (4748 10—6)

Pełen szacunku sługa **K. SOCHANIEWICZ.**

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akeyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety pod warunkami najprzystępniejszemi

6% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, papilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucyje i wadya — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizji. (4768 11—?)

Billiches illustriertes Familienblatt!

Mit vielen prächtvollen Illustrationen.

Mit vielen prächtvollen Illustrationen.

Wöchentlich 2 bis 2 1/2 Bogen. — Vierteljährlich 1 Mark 60 Pf. mithin der Bogen nur ca. 6 Pf.

Mit vielen prächtvollen Illustrationen.

Das dritte Quartal dieses Jahrgangs bringt außer den Fortsetzung der Artoria'schen Erzählung „Ungleiche Seelen“ den Roman

„Mutter und Sohn“ von A. Godin,

sowie einige kleinere Novellen, denen sich eine Reihe von Artikeln aus dem Leben der Zeit und zahlreiche unterhaltende und belehrende Aufsätze aller Art anschließen werden. (4702)

Die Verlagsbuchhandlung von Ernst Reil in Leipzig.

Alle Postämter und Buchhandlungen nehmen Bestellungen an.

Włoczek
St. Markiewicza